Ureja: glavni in odgovorni urednik Peter Gunčar in uredniški odbor — Uredniški odbor časopisa: Anton Miklavčič — predsednik, inž. Franc Indihar — namestnik. Člani: Marija Lambergar, Tine Rojina, Rina Lupša, Darinka Fajdiga, Anica Rozman, Meri Kadoič, Peter Gunčar, Ivan Mauser, Miloš Štempihar in Jože Javornik. — Telefon številka 2881 do 2884. Tisk: ČP Gorenjski tisk v Kranju

tekstilec

LETO VII. ● 11. III. 1964 ● ŠT. 2

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TEKSTILINDUS — KRANJ

Iz vsebine

- Izvleček iz poslovnega poročila za leto 1963
- Ker šole potrebujemo, reci na referendumu: JA
- 8.marec — praznik delovnih žena
- Predlog občine za izgradnjo novih šol na Zlatem polju, v Cerkljah in v Preddvoru
- Predstavljamo vam
- Proizvajalci sprašujejo
- Kaj nam piše Kristina
- Bluze in krila za vsako priliko
- Iz mojega albuma
- Kako se počutiš sedaj, stari prijatelj?
- Še veliko lepih dni ti želimo — Manca
- Leteči čolniček

Izvleček iz poslovnega poročila

Količin. in vred. dosežki

Kolektiv je izvršil svoje osnovne planske obveznosti po količini takole:

	merska enota	po količini	po vrednosti plan. LC
mikana preja	ef. kg	98,9 %	100,1 %
česana preja	ef. kg	106,1 %	106,5 %
vigogne preja	ef. kg	74, %	74,2 %
skupno preja	ef. kg	99,5 %	101,1 %
vata	kg	119,3 %	119,3 %
tkanine	m²	104,6 %	101,4 %
skup. osnovna dejavnost			101,4 %
električna energija	KWh	88,1 %	88,1 %
para	t	107, %	107, %
Skupaj			101,3 %

Prednji podatki pričajo o dokaj ugodni količinski izpolnitvi proizvodnega plana. Od posameznih skupin izdelkov ni bil osnovni plan izvršen le v vigogne preji, ker je bila proizvodnja te preje v četrtem tromesečju zaradi nerentabilnosti ustavljena, in v električni energiji, ker se je zavoljo večjih potreb zvečal neposredni odjem pare v proizvodnih obratih.

V celoti je bil osnovni plan podjetja v letu 1963 presežen za 1,3 % ali za popolnoma enak odstotek kot v letu 1962.

Medtem ko so podatki o količinski izpolnitvi proizvodnega plana zadovoljivi, pa so rezultati proizvodnje glede na planirani asortiment izdelkov precej neugodni, saj je le-ta dosegel:

pri preji 90,6 %
pri tkan. 77,9 %

Rezultati so izračunani po artiklih osnovnega plana in proiz. Izvršitev plana po asortimentu pa je v letu 1963 znatno višja kot v letu 1962, vendar ne toliko po zaslugi boljše planske discipline, temveč bolj zaradi našim zmožnostim prilagojenega plana.

Odstopanje proizvodnje od planiranega asortimenta bi bilo opravičljivo, ko bi šlo na račun zamenjav vsaj med enakovrednimi izdelki, vendar je bilo to odstopanje — podobno kot leta 1962 — pretežno na škodo dražjih in v korist cenejših ter manj kvalitetnih artiklov.

Komercialno poslovanje

NABAVA

Osnovne surovine smo prejemali preko kontingentov »Združenja tekstilne industrije«, od Direkcije za surovine, Beograd. Iz uvoza smo bili pokriti 90,7 %, iz domače proizvodnje pa 9,3 %, to je nakupljeni bombaž in preja. Bombaž je bil uvožen iz: Egipta, ZDA, Grčije, Turčije, Irana, Sudana, Izraela, Sirije, Čada, Ugande in Brazilije ter odpadni bombaž iz Indije, stanično vlakno pa je bilo uvoženo iz Italije.

Goriva in maziva:

Nabavo barv, kemikalij in pomožnih sredstev smo izvršili preko uvoznih podjetij: »Kemija Impeks«, Ljubljana, »Kemikalija«, Zagreb, »Hempro«, Beograd ter manjše količine preko raznih dru-

(dalje na 4. strani)

Ker šole potrebujemo, reci na refendumu : JA

Gradnja novih šol je problem vseh občanov

Med največjimi problemi kranjske občine je brez dvoma veliko pomanjkanje šolskih prostorov, kar v veliki meri ovira in onemogoča ustrezno obliko in kvaliteto pouka in izučitev prepotrebnega kadra za razna področja našega gospodarstva in družbenega življenja.

Ta problem vlečemo sicer že leta za seboj, vendar je postal sedaj tako resen, da ga moramo rešiti takoj ali pa bo povzročil zelo težke posledice za vse občane naše občine.

Občinska skupščina je zato zadevo proučila in izdelala predlog, ki bi ob podpori občanov in gospodarskih organizacij omogočil rešitev tega problema že do konca leta 1966.

Predno objavimo predlog občine, bi v kratkih besedah povedali še nekatere značilnosti, ki jih predlog ne vsebuje, za katere pa je prav, da jih poznamo in razumemo.

Predvsem je treba poudariti, da je predlog izvedljiv samo s podporo občanov, se pravi: ČE BOMO OBČANI PRIPRAVLJENI DATI PROSTOVOLJNE PRISPEVKE, KI BI SKUPNO S PRISPEVKI GOSPODARSKIH ORGANIZACIJ IN RAZPOLOŽLJIVIH SKLADOV OBČINE ZAGOTOVILI POTREBNA SREDSTVA ZA REŠITEV OMENJENEGA PROBLEMA.

Predlog občine predvideva predvsem gradnjo treh novih šol, in to: NA ZLATEM POLJU, V CERKLJAH IN V PREDDVORU. Za te gradnje je potrebnih 1,16 milijarde dinarjev, ki bi jih zbrali takole: šolski sklad občine 500 milijonov, gospodarske organizacije 480 milijonov in občani 180 milijonov, in sicer v treh letih od 1964 do 1966.

Tolikšna sredstva so potrebna, da bi bila pozneje (po letu 1966) občina zopet sama sposobna urediti z razpoložljivim skladom za šolstvo tekočo problematiko v mestu in v ostalih krajih občine. Kolikor pa teh sredstev ne bo uspelo dobiti, se bo rešitev tega problema zavlekla za deset in več let, kar bo skrajno negativno vplivalo na kvaliteto pouka in hkrati tudi na uspehe našega gospodarstva. Naj omenimo, da bi postavitev omenjenih šol znatno razbremenila prekomerno obremenjene prostore obstoječih šol, da bi dalje omogočila ukinitev pouka v treh izmenah — pouk bi bil še v eni izmeni in pol — da bi šole imele tudi prostore, kjer bi bilo 50% otrok pod strokovnim varstvom v prostem času, kar bi mnogim staršem zmanjšalo skrbi in olajšalo delo. Vse to dokazuje, da bo uspešna rešitev tega predloga zelo pozitivna in koristna za večino občanov.

Ker občinska skupščina želi, da v tej akciji sodelujemo in odločamo vsi občani, je sprejela sklep, da se izvede REFERENDUM. Referendum bo izveden koncem marca. Takrat bomo dobili poseben listek, kjer bomo glasovali ZA PRISPEVEK ALI PROTI NJEMU.

Morda bo sem in tja kdo vprašal, zakaj samoprispevek, če pa ima občina svoj sklad za šolstvo, s katerim bi morala reševati te tekoče probleme. Odgovor je kaj enostaven: 5% dopolnilni proračunski prispevek, od osebnih dohodkov, ki ga dobi občina za sklad za šolstvo je znesel lani 109 milijonov, letos pa bo predvidoma imel 130 milijonov. Ta sredstva torej niti ne zadoščajo za pokritje potrebnih sredstev, ki jih bo za gradnjo teh šol morala prispevati občina v omenjenih treh letih, kaj šele za samostojno financiranje omenjenih gradenj. Drugo vprašanje bo morda naslednje: ZAKAJ PA OBČINA NE PORABI DEL SREDSTEV, KI JIH IMA NA RAZPOLAGO ZA IZVEDBO OSTALIH DRUŽBENIH NALOG?

Po proračunu ima občina iz leta 1963 okrog 758 milijonov teh sredstev na razpolago, vendar družbeni plan predvideva zanje naslednjo razporeditev:

235 milijonov za elektrifikacijo in javno razsvetljavo

(dalje na 2. strani)

V TESTILINDUSU BO REFERENDUM 20. MARCA. GLASOVALI BODO SAMO TISTI ČLANI, KI IMAJO SPLOŠNO VOLILNO PRAVICO TER SO OBČANI OBČINE KRANJ (ČE IMAJO V OBČINI STALNO BIVALIŠČE). PRAVICO IMAJO TUDI VAJENCI NAD 18 LET IN HONORARCI, KI NISO KJE DRUGJE V REDNEM DELOVNEM RAZMERJU! TAK JE SKLEP OBČ. SKUPŠČINE.

8. marec - praznik delovnih žena

Zopet je prišel 8. marec, dan žena, ki ga praznujemo pri nas in drugod po svetu že dolgo vrsto let. Njegova zgodovina sega v čas organiziranega boja naprednega delavskega gibanja za socialistično družbene odnose. Sprva je bil ta dan usmerjen na uveljavljanje politične in pravne enakopravnosti žene. Tak značaj ima še danes v mnogih deželah, kjer te pravice žene nimajo. V nekaterih kapitalističnih državah pa se je ta praznik celo sprevrgel v nek sentimentalni materinski dan, ki namesto da bi podiral, krepi predstavo o edinstveni vlogi žene kot matere, zavestno pa zanemarja njeno družbeno ekonomsko vlogo v obstoju in razvoju družbe. V naši socialistični družbeni ureditvi žena ima popolno politično in pravno enakopravnost, pravilno je ocenjena tudi njena materinska vloga. To ženam ni bilo podarjeno ampak so si vse to priborile skupaj z drugimi pridobitvami v času naše socialitične revolucije in z aktivnim preoblikovanjem družbenih odnosov po revoluciji.

Vendar pa proces resničnega izenačevanja žensk z moškimi tudi v naši družbi še zdaleč ni končan. Ugotavljamo, da je število zaposlenih, t. j. neodvisnih žensk vedno več (v Sloveniji n. pr. že 37 %), ugotavljamo pa tudi, da po kvalifikacijski strukturi zaposlene ženske daleč zaostajajo za moškimi. V predstavniške organe in v organe družbenega in delavskega samoupravljanja je voljenih vedno več žensk, ugotavljamo pa, da so ženske v teh organih dosti manj aktivne kot moški. Vse to ima svoje globoke socialno ekonomske vzroke, od katerih podedovani napačni nazori o vlogi ženske v družbi niso najmanj pomembni, obenem pa je to tudi vir predvsem še vedno obstoječe ekonomske neenakopravnosti žensk. Nižja strokovna usposobljenost pomeni manjše osebne dohodke, manjše udejstvovanje v predstavniških in samoupravnih organih pa podaljšuje obstoj miselnosti o manjši sposobnosti žensk in o njeni enostranski zavzetosti za družino in dom.

Glavni vzrok za tako stanje je predvsem v preveliki obremenje-

(dalje na 7. strani)

Proizvajalka na statvah v tkalnici I

Žene - članice kolektiva!

za 8. marec vam iskreno čestita

Uredništvo

Ker šole potrebujemo, reci na referendumu: JA

(Dalje s 1. strani)

220 milijonov za vodovode in razširitve

423 milijonov za modernizacijo cest in mostov

100 milijonov za regulacijo voda

54 milijonov za ureditev kanalizacije

90 milijonov za vzdrževanje cest prvega, drugega in tretjega reda

105 milijonov za vzdrževanje cest četrtega reda in za ostale komunalne potrebe.

Skupno torej že to presega razpoložljiva sredstva, obenem pa mora občina letos plačati še 194 milijonov anuitet za najete kredite, ki jih je uporabila za gradnjo negospodarskih investicij (v zdravstvu in šolstvu). Te anuitete bodo bremenile občino še nekaj prihodnjih let.

Razumljivo je torej, da se nahaja občina v izredno težkem finančnem stanju, ki ji ne dovoli, da bi samostojno načela problem šolstva. Edini izhod je torej akcija, ki naj bi občini dala ustrezna sredstva in izhod iz kritičnega stanja.

Kolikor bomo občani podprli akcijo, in to je skoraj naša moralna dolžnost, bo občina sredstva nabirala na posebnem računu, ki ga bo kontroliral določen organ. Organ (ali upravni odbor) za te gradnje bo sestavljen iz predstavnikov skupščine, kmetov in obrtnikov in predstavnikov gospodarskih organizacij. Vsakega pol leta bo skupščina dajala podrobno poročilo o poteku gradnje in koriščenju sredstev. Gradnja in akcija pa morata biti zaključeni leta 1966. V javno obravnavo bodo dani tudi projekti za vse tri šole, da bomo tudi občani lahko dali svoje pripombe.

Toliko v obrazložitev te akcije, vse ostale podatke pa berite v nadaljevanju, kjer objavljamo PREDLOG OBČINSKE SKUPŠČINE V CELOTI.

Predlog občine za izgradnjo novih šol na Zlatem polju, v Cerkljah in Preddvoru

Gospodarski razvoj v komuni Kranj zahteva tudi popolnejši in kvalitetnejši pouk, da si zagotovimo sposobnejše kadre za vsa področja gospodarstva in družbenih služb. Brez ustreznih materialnih in kadrovskih pogojev pa sodobna šola svojih nalog in smotrov ne more docela uspešno izpolnjevati. Družba je sicer v povojnem obdobju vložila v investicije za šolstvo velika sredstva, vendar že dalj ugotavljamo, da nas razvoj ter potrebe prehitevajo in je zato nujno, da v čim krajšem času nadoknadimo zamujeno.

V povojnem času je bilo v kranjski občini zgrajenih 6 osnovnih šol: Pševo, Duplje, Zalog, Trstenik, Lucijan Seljak in Stane Žagar in za to potrošenih 538 milj. 164.000 din, kar seveda pri današnjih gradbenih stroških znaša dokaj več.

1. Osnovna šola Pševo (1947 l.) 3,879.000 dinarjev.
2. Osnovna šola Duplje (l. 1952) 33,383.000 dinarjev
3. Osnovna šola Zalog (l. 1959) 46,000.000 dinarjev
4. Osnovna šola Trstenik (l. 1958) 58,613.000 dinarjev
5. Osnovna šola Lucijan Seljak (leta 1959) 152,087.000 dinarjev
6. Osnovna šola Stane Žagar (leta 1960) 244,202.000 dinarjev

Razvoj šolstva v občini je doslej že terjal nekaj sprememb v šolski mreži. V težnji, da bi bilo učnovzgojno delo na nepopolnih in eno ter dvooddelčnih šolah povezano z učnovzgojnim delom na popolnih osnovnih šolah, je bila vzpostavljena mreža matičnih in podružničnih šol. Osamosvojitev šol, samoupravljanje in samostojno gospodarjenje ter sistem dohodka so terjali še tesnejše povezovanje nepopolnih in popolnih osnovnih šol, zato so v letu 1963 postale nekatere popolne šole centralne, nepopolne pa njihovi zunanji oddelki.

Osnovne šole v občini Kranj

Centralne	Podružnične	razred	učilnic	oddel. (oz. skupin)	izmene	učencev	učitelj.
1	2	3	4	5	6	7	8
1. Cerklje		8	10	18	2	542	22
	1. Velesovo	4	2	2 (4)	2	54	2
	2. Šenturška gora	7	2	2 (4)	2	41	2
	3. Zalog	4	2	2 (3)	2	63	2
2. Duplje		8	6	10	2	209	13
3. Goriče		8	5	9	2	232	14
4. Jezersko		6	3	6	2	125	6
5. Simon Jenko Kranj		8	11	23	3	794	29
6. France Prešeren Kranj		8	11	23	3	813	31
7. Primskovo		5	5	8	2	225	9
8. Lucijan Seljak Kranj		8	20	35	2	1191	42
	1. Besnica	4	2	2 (3)	2	30	2
	2. Mavčiče	4	2	3 (4)	2	80	3
	3. Podblica	4	1	1 (2)	2	24	1
	4. Pševo	4	1	1 (2)	2	18	1
9. Stane Žagar Kranj		8	16	32	2	1030	41
10. Naklo		5	3	5	2	153	5
	1. Trboje	4	2	2 (4)	2	60	2
11. Olševek		5	3	5	2	105	5
12. Podbrezje		4	2	2 (4)	2	73	2
13. Preddvor		8	8	13	2	386	17
	1. Kokra	3	1	1 (2)	2	13	1
14. Predoslje		8	7	13	2	394	15
15. Šenčur		8	6	12	2	334	15
	1. Voklo	5	3	5	2	110	6
16. Trstenik		4	2	2 (4)	2	46	2
17. Žabnica		5	4	5	2	97	5

Z organizacijskimi spremembami pa še vedno nismo dosegli zadovoljive ravni učnovzgojnega dela in uspehov, kar v veliki meri lahko opravičimo s pogoji, v kakršnih naše šole delajo. Seveda to niso edini vzroki neuspehov. Pomemben vzrok so prav gotovo neustrezni učni načrti za posamezne predmete in neskladnost med obsegom snovi ter številom predpisanih ur, tako zlasti pri fiziki in tujem jeziku. Predmetniki in učni programi bodo letos korigirani na osnovi analiz, ki so jih izdelale pedagoške službe in Zavod za napredek šolstva SRS, vendar bodo še vedno terjali boljše materialne pogoje za delo in boljšo strokovno zasedbo. V bolje urejenih materialnih pogojih pa bo vsekakor laže reševati kadrovsko zasedbo šol; zlasti če bomo uspeli zadovoljivo rešiti še stanovanjsko vprašanje za prosvetne delavce. Najvidnejši materialni vzroki slabših učnovzgojnih uspehov so:

1. skoro vse naše šole imajo še vedno slabe materialne pogoje, ki onemogočajo ali vsaj otežkočajo uvajanje sodobnejših oblik dela,

2. šole nimajo kabinetskih učilnic, le redke imajo zadovoljivo opremljene delavnice za tehnični pouk in učilnice za gospodinjski pouk, telovadnice in prostore za dodatne dejavnosti,

3. pomanjkljiva ali neustrezna je šolska oprema,

4. vse večje šole delajo v dveh izmenah, nekatere celo v treh, zato nimajo prostorov, kjer bi izvajale dodatno pomoč za slabše učence, organizirale dodatno izobraževanje boljših učencev ter uvedle dnevno varstvo šolarjev.

Vsi navedeni vzroki slabših uspehov terjajo, da poiščemo način, kako bi jih čimprej odpravili. Osnovni pogoj za izboljšanje sedanjega stanja je, da preidemo takoj h gradnji novih šolskih poslopij na Zlatem polju, v Cerkljah in v Preddvoru in tako znatno povečamo šolski prostor.

I. Zlato polje

Otroci severnega dela mesta Kranja se šolajo v Osnovnih šolah France Prešeren in Simon Jenko. Stavba je bila zgrajena 1938. leta za približno 700 otrok, to je 20 oddelkov, predvsem od 1. do 4. razreda — torej za razredni pouk. V njej je 20 učilnic in 2 sobi za petje — risanje. Danes sta v stavbi 2 popolni osnovni šoli s 46 oddelki in 1607 učenci, ki imajo od 1. do 5. razreda razredni pouk, od 6. do 8. razreda pa predmetni pouk z dokaj zahtevnimi učnimi programi. Za izvajanje predmetnega pouka bi bile potrebne kabinetske učilnice za fiziko, biologijo — kemijo, likovni pouk, glasbeni pouk, tehnično vzgojo, gospodinjski pouk. Šoli pa delata s prvimi in drugimi razredi v treh izmenah, predmetni pouk v višjih razredih izvajata brez potrebnih kabinetskih učilnic, hkrati pa je še v posameznih oddelkih tudi preko 40 učencev. Prostora manjka še za izvajanje rednega pouka, nemogoče pa je izvajati dodatno pomoč slabšim učencem in organizirati dodatne dejavnosti.

Po zazidalnem načrtu se bo povečalo število prebivalcev na Zlatem polju in pri Vodovodnem stolpu za okoli 5000 in s tem število šolskih otrok za približno 700. Da jih ustrezno vključimo v obvezno osnovno šolanje, bi potrebovali za eno in pol izmenski pouk še nadaljnjih 15 učilnic s potrebnimi dodatnimi prostori. V eno in pol izmenski pouk pa moramo postopno preiti, če hočemo doseči ustrezno realizacijo predpisanih učnih načrtov in zagotoviti otrokom zaposlenih staršev dnevno varstvo v šoli.

Navedena dejstva nam kažejo nujnost, da takoj zgradimo na Zlatem polju popolno osnovno šolo z vsaj 20 učilnicami in dodatnimi prostori. V stavbo na Zlatem polju bi se vselila osnovna šola France Prešeren, ki zajema otroke z Zlatega polja, Struževega, južnega dela Kokrice, v bodoče pa bi izšolala tudi učence višjih razredov in osnovnih šol Duplje, Naklo in Podbrezje. Osnovna šola Simon Jenko pa bi prevzela sedanjo stavbo v celoti in v njej uredila tudi potrebne kabinetske učilnice. Šolala bi otroke iz naselja Vodovodni stolp, del Centra, Rupe, v višjih razredih pa še učence iz Osnovne šole Primskovo.

V obeh šolah bi se lahko šolalo v eno in pol izmenskem pouku do 2000 otrok. Predvidevamo pa, da bo po končani izgradnji Zlatega polja ter Vodovodnega stolpa in z vključitvijo višjih razredov s področja šol Duplje, Naklo, Podbrezje in Primskovo v širšem šolskem okolišu šol France Prešeren in Simon Jenko okoli 2500 otrok. Zato bo perspektivno treba še zgraditi pri Vodovodnem stolpu štirirazredno osnovno šolo za okoli 500 otrok.

S tem bo najhujša stiska za šolski prostor na področju mesta Kranj rešena in bo ob nadaljnji gradnji novih naselij mogoče sproti tudi graditi potrebne nove šole. Tako bo v naselju Planina za nekaj let zadoščala Osnovna šola Stane Žagar, z nadaljnjo rastjo pa bo treba perspektivno do 1970 leta zgraditi na tem področju še eno šolo.

V nekaj letih bo treba rešiti tudi vprašanje šolskega prostora v Stražišču. Šola Lucijana Seljaka je sicer še nova, dograjena je bila 1959. leta, vendar ni bila grajena za potrebe reformirane šole niti po kapaciteti prostorov niti funcionalno. Šola bo šele letos dobila prepotrebno telovadnico. Že sedaj je pretesna in je nekaj učilnic v starem župnišču. Te so za sodoben pouk povsem neustrezne. Nadaljnja rast Stražišča in bližnje okolice bo perspektivno terjala še eno šolo, morda vsaj štirirazredno v naselju Drulovka.

II. Cerklje

Šolsko poslopje v Cerkljah je bilo zgrajeno 1859. leta, prizidano pa 1898. leta, ko se je v njem šolalo 369 učencev osnovne šole. V šolskem letu 1963/64 ima osnovna šola Cerklje 542 učencev v 18 oddelkih, od tega je 6 oddelkov s predmetnim poukom. V prvotni šoli so bile le 3 učilnice, zato so preuredili v stavbi ves razpoložljivi prostor v razrede in sta danes dve zasilni učilnici celo na podstrešju. Stavba je že skrajno zastarela, za sodoben pouk povsem neprimerna. Lokacija stavbe je neustrezna, saj motita pouk promet in zvonenje. Učilnice so večinoma na severni strani, brez vodovodne napeljave, tla nehigienska in dotrajana. V zelo slabem stanju so tudi okna in vrata ter večina pohištva. Povsem neustrezne so sanitarije. Tri učilnice so življenjsko nevarne — v eni je strop močno povešen, učilnici na podstrešju pa imata vhod skozi ozek lesen hodnik in bi bilo ob požaru zelo težko rešiti otroke. V teh dveh učilnicah stropi niso izolirani, zato sta poleti prevroči, pozimi pa premrzli. V večini učilnic šolske table nimajo prave svetlobe, kar moti delo in povzroča okvare na očeh. Na ozkih hodnikih ni prostora za garderobo in imajo obešalnike kar v razredih. Zato je v razredih v deževnem vremenu slab zrak, prenasičen z vlago, ki izpareva iz mokrih plaščev.

Šola nima stranskih prostorov za kabinete in so učila natrpana v omarah na ozkih hodnikih. Zbornica je majhna in morajo biti učiteljske konference kar v učilnici. Šola nima kabinetskih učilnic, niti delavnice za tehnični pouk in učilnice za gospodinjski pouk. Mlečna kuhinja je premajhna. V tesnih učilnicah ni bilo mogoče izvajati telesne vzgoje, zato so najeli v privatni stavbi sobo v izmeri 7 × 8 m in jo zasilno uredili za telovadbo. Prostor je funkcionalno in higiensko neustrezen.

Gradnja nove šolske stavbe v Cerkljah je nujna in utemeljena, zlasti še, ker se kraj razvija v podeželsko središče, bližina letališča pa nakazuje tudi razvoj turizma.

Ker ne predvidevamo, da bi število učencev znatno naraslo, bi ustrezalo v Cerkljah šolsko poslopje z 12 učilnicami in potrebnimi dodatnimi prostori (telovadnica, kabineti, delavnice itd.). V njem bi se šolali v nižjih razredih učenci iz Cerkelj in bližnje okolice, morda tudi iz Velesovega, v višjih pa še učenci iz Zaloga, Velesovega, pa tudi s Šenturške gore, če bo možno organizirati prevoz. V novi stavbi bi bil lahko pouk sodoben, v eni in pol izmeni, hkrati pa bi še lahko poskrbeli za dnevno varstvo šolarjev.

III. Preddvor

Položaj osnovne šole v Preddvoru je zelo podoben omenjenemu v Cerkljah, le da je šola raztresena v raznih poslopjih. Stavba v kateri se nahaja večji del oddelkov Osnovne šole v Preddvoru, je bila zidana pred 100 leti za dvoodelčno šolo. Danes je v Preddvoru všolanih 368 učencev v 13 oddelkih. Da sploh morejo izvajati pouk, so uredili dve zasilni učilnici na podstrešju, tri učilnice pa imajo v dopoldanskem času na razpolago v Mladinskem domu. Šolska stavba nima primerne lokacije, stoji tik ob prometni cesti in je brez dvorišča. Funkcionalno je povsem neustrezna za sodoben pouk, hkrati pa prenatrpana. V stavbi ni prostora za kabinete, ni kabinetskih učilnic, niti delavnice za gospodinjske učilnice. Za mlečno kuhinjo so najeli privatno kuhinjo v Mladinskem domu in od tam prinašajo hrano v šolo. Tudi učilnice v Mladinskem domu so temne in tesne, ena od njih je prehodna, kar moti pouk. Šola nima telovadnice, niti prostora, da bi jo vsaj zasilno uredili.

Gradnja nove šolske stavbe je nujna. Zadoščalo bi 8 učilnic s potrebnimi dodatnimi prostori. Tako bi šola lahko sprejela vse učence iz sedanjega ožjega šolskega okoliša, ki zajema Preddvor in bližnje vasi, učence iz Mladinskega doma v Preddvoru in v višji razrede še učence osnovnih šol iz Kokre ter delno iz Olševka.

Šola bi tako lahko izvajala sodoben pouk v eni in pol izmeni in organizirala dnevno varstvo šolarjev. Ob šoli pa bo potrebno tudi poskrbeti za učiteljska stanovanja, ker na privatne sobe zaradi razvijajočega se turizma ni mogoče računati.

Letos bo dograjena nova šola v Šenčurju, ki bo lahko sprejela v nižje razrede otroke iz Šenčurja in bližnjih vasi, v višje razrede pa še učence Osnovne šole v Voklem in delno iz Osnovne šole v Olševku.

Z zgraditvijo teh šol bo...

Z dograditvijo novih šol v Šenčurju, na Zlatem polju, v Cerkljah in Preddvoru ter telovadnice v Stražišču bo dana možnost, da družbeni sklad za šolstvo že leta 1966 usmeri svoja sredstva v potrebne adaptacije ostalih šolskih poslopij.

Najnujnejše adaptacije šolskih poslopij:

Velesovo — popravilo strehe,

Šenturška gora — pregraditev učilnice, ureditev garderobe, popravilo oken,

Duplje — popravilo strehe, sanacija tal v zbornici in učilnici, ureditev mlečne kuhinje, ureditev tal v spodnjem hodniku, ki služi za telovadnico,

Primskovo — obnove peči in drvarnice,

Besnica — izmenjava oken, popravilo žlebov, oplesk šole,

Mavčiče — ureditev tal v učilnici,

(dalje na 3. strani)

Z graditvijo teh šol bo...

(Nadaljevanje z druge strani)

Stane Žagar Kranj — ureditev okolice šole,

Trboje — ureditev fasade, popravila oken in vrat, zunanji oplesk šole, ureditev še ene učilnice z morebitno nadzidavo,

Voklo — ureditev sanitarij, popravilo oken, oplesk stavbe,

Žabnica — pleskanje oken in fasade, izdelava ognjevarnega tlaka na podstrešju, ureditev gnojnične jame, obnova drvarnice, napeljava vodovoda, obnova tal v učilnicah,

Jezersko — ureditev tal na hodnikih in stopniščih ter obnova vrat,

France Prešeren in Simon Jenko Kranj — popravilo strehe

Tako bi v nekaj letih postopno vsem osnovnim šolam na področju kranjske občine zagotovili ustrezne prostore, hkrati pa bo potrebno posvečati vso skrb sodobni notranji opremi. Če bomo hkrati zagotovili še ustrezne strokovne kadre, bodo imele v nekaj letih šole vse pogoje, da dvignejo raven učnovzgojnega dela in dosežejo boljše učnovzgojne uspehe.

Razumljivo je, da za izvedbo te akcije ni dovolj sredstev v družbenem skladu za šolstvo. Zato bi bilo potrebno organizirati akcijo za zbiranje sredstev v letih 1964, 1965 in 1966 iz sklada za šolstvo, gospodarskih organizacij in državljanov v obliki samoprispevka. Iz priloženih tabel je razvidno, da je skupno potrebnih 1,150.000.000 dinarjev in koliko bi prispeval sklad za šolstvo, gospodarske organizacije in državljani v treh letih. Sklad za šolstvo bi leta 1966 prispeval samo 100,000.000 din zato, da bi imel prostih več sredstev za večje adaptacije. Po kakšnih kriterijih pa bi prispevali državljani pa je razvidno iz priložene tabele. Prispevek državljanov bi bil v denarju ali v lesu. Iz navedene tabele izhaja, da so obremenitve državljanov zmerne, upoštevajoč kritično situacijo pa nujne in zelo koristne za rešitev res žgočega problema naše občine.

Potrebna sredstva za izgradnjo šol v letih 1964—1966 in pokritje oziroma financiranje izgradnje

Objekti, ki naj bi se zgradili	Potrebna sredstva
Šola Preddvor	225,000.000
Šola Cerklje	280,000.000
Šola Zlato polje	450,000.000
Šola Šenčur	64,000.000
Telovadnica pri šoli Stražišče	85,000.000
Skupaj	1.104,000.000
Zaokroženo na	1.160.000.000

Pokritje potrebnih sredstev — Vir	Skupna sredstva	%	Letna sredstva
Šolski sklad občine	500,000.000	43,5	200,000.000
Gospodarske organizacije	480,000.000	40,9	117,000.000
Državljani v obliki samoprispevka	180,000.000	15,6	60,000.000
SKUPAJ	1,160,000.000	100,0	384,000.000

Važnejši podatki v tabelah

PREDVIDENA ZASEDBA NA CENTRALNIH ŠOLAH IN PRILIV UČENCEV IZ PODRUŽNIČNIH ŠOL

Šola	Šolsko leto 1963/64	1964/65	1965/66	1966/67	1967/68	1968/69	1969/70	1970/71	1971/72
France Prešeren	813	849	839	828	855	860	898	886	887
Naklo		31	34	30	27	31	32	37	29
Duplje		125	12	15	12	16	18	17	21
Podbrezje		21	18	12	13	12	10	9	10
		1026	903	895	907	919	956	949	947
Simon Jenko	794	816	976	891	878	883	885	921	945
Primskovo		48	61	29	50	37	61	49	63
		864	857	920	928	920	946	970	1008
Preddvor	386	394	402	392	370	368	366	367	349
Olševek		11	11	10	9	14	14	14	12
Kokra		7	6		11		12		18
		412	419	402	390	382	392	381	379
Stane Žagar	1030	1063	1013	955	959	979	998	918	993
Jezersko		20	18	19	29	23	21	24	28
Trboje		15	12	19	14	15	13	18	10
		1098	1043	993	997	1017	1032	960	1031
Cerklje	542	951	588	568	556	558	559	565	548
Velesovo		12	15	16	11	8	13	12	15
Zalog		16	17	10	20	10	19	19	21
Šenturška gora		10	3	7	8	2	3	5	6
		629	623	601	595	578	594	601	590

V šolah France Prešeren Kranj in Simon Jenko Kranj niso všeti otroci novih 5000 prebivalcev, ki jih predvideva zazidalni načrt za Zlato polje in Vodovodni stolp. Po normativih bi bilo od tega 14,2% otrok, kar znaša 710.

V šolo Preddvor je zajeto pol učencev iz Olševka, druga polovica je zajeta v Šenčurju.

Učenci višjih razredov z Jezerskega se šolajo v Kranju in so upoštevani v Osnovni šoli Stane Žagar.

LETNA VSOTA SAMOPRISPEVKA

	dinarjev
Samoprispevek od osebnega dohodka	47,841.000
Samoprispevek od kmetov v višini 3% od katastrskega dohodka	12,000.000
Samoprispevek od obrtnikov in ostalih v višini 2% od osnov za dohodnino	8,000.000
Samoprispevek zavezancev davka v višini 2% od prometa	2,000.000
Skupaj torej	69,841.000

Prispevka so oproščeni (kolikor ga bomo občani potrdili z referendumom):

— tisti občani, ki plačujejo davek od hišarine,
— tisti občani, ki plačujejo davek od zemlje do osnove 50.000 KD
— upokojenci

Izvleček iz poslovnega poročila

(dalje s 1. strani)

gih uvoznih podjetij. Vse navedene količine so se uvozile iz raznih kompenzacij, kar nam je povzročalo velike težave pri redni in pravočasni izdobavi ter vsled tega težave v sami proizvodnji, katera se ni mogla držati asortimana niti izdobavnih rokov gotovih tkanin. Pri vseh ogromnih količinah nabavljenega materiala večkrat tudi ni bilo možnosti pravega in preglednega vskladiščenja, ker podjetje nima primernih skladišč. Razen tega so ta razmeščena v celem podjetju v obratu I in II ter je prišlo vsled tega do zamenjav, nepotrebnih prevozov in slično. Želeti je, da se vsled same preglednosti in manipulacije raznih materialov v doglednem času mora misliti tudi na — če ne že sodobna, vsaj večja skladišča ter jih primerno opremiti (rampe — dovozi).

Prodaja

V poslovnem letu 1963 je bilo prodano na domačem in tujem tržišču po metraži 103 %, po vrednosti pa 98,1 % in po planiranih cenah 95,2 %.

Tako smo prodali regularnega blaga 82 %, blaga s popustom in ostankov pa 18 %, kar je vsekakor preveč. Prodaja je potekala preko naše obstoječe potniške mreže grosističnim, detajlističnim in konfekcijskim podjetjem ter preko obstoječih konsignacijskih skladišč v Zagrebu in Splitu.

Naš celotni promet bi bil lahko večji, kolikor bi imeli na zalogi pravočano izrecno sezonske artikle visokih kvalitet in zimske tkanine.

Izvoz

Naše podjetje je v letu 1963 izvozilo 8,927.478,8 tm oziroma 7,569.350 m² raznih tkanin v skupni vrednosti 1,806.705 $, kar znaša napram celotnemu planu količinsko 99,2 %, vrednostno v $ pa 100,4 %. Od tega je bilo doseženo z direktnim izvozom metražnega blaga 93 % in indirektnim izvozom, to je preko konfekcije 7 %. Od celoletne proizvodnje podjetja pa smo izvozili okoli 22 %.

Izvažali smo v 14 držav, in sicer: v Nemčijo, Švedsko, Norveško, Finsko, Dansko, Italijo, Grčijo, Ciper, Irak, Indonezijo, Kambodžo, Madagaskar, Gano in Maroko ter preko konfekcije v Skandinavijo in Nemčijo.

Zaradi lokacije svetovnega tržišča po posameznih izvoznikih smo izvažali skoro preko vseh obstoječih izvoznikov tekstila v Jugoslaviji, in to: preko Poslovnega združenja tekst. industrije Ljubljana, Jugotekstil Impexa, Tekstila Zagreb, Makoteksa Skopje, Jadrana Sežana in preko konfekcijskih podjetij.

Iz pregleda je razvidno, da smo se posluževali vseh možnosti, ki so se nam nudile v Jugoslaviji, preko lastnega združenja in ostalih izvoznih podjetij. Karakteristično za naše podjetje je, da smo uspeli prodati od celotnega izvoza 84 % oplemenitenih in samo 16 % surovih tkanin, medtem ko je v jugoslovanskem merilu doseženo prav nasprotno.

Kupci so v glavnem bili s kvaliteto naših izdelkov zadovoljni. Imeli smo samo nekaj manjših kvalitetnih reklamacij, ki so posledica dobave prevelikega števila različnih provinienc bombažnega vlakna in primešanih mrtvih vlaken, ki pri plemenitenju (barvanju in tiskanju) ne sprejemajo enakomerno barvil. Imeli bi možnosti izvoziti poleg tiskanih tkanin letno okoli 1 milijon metrov enobarvnih tkanin, pa imamo prav zaradi teh zunanjih vplivov bojazen prevzemati taka naročila, da ne izgubimo na zunanjih tržiščih že težko pridobljenega renomeja.

Pri plasmanu naših izdelkov se vsako leto borimo z močno konkurenco iz vseh vzhodnih držav, ki nudijo enake vrste tkanin včasih celo po 20 % nižjih cenah. Večina držav na svetu zavira uvoz tekstila z uvoznimi odobrenji, da bi tako zavarovale lastno industrijo. Zaradi tega naši kupci ne morejo svobodno in ob vsakem času nabavljati potrebnih količin. Na evropskem tržišču pa države Evropske gospodarske skupnosti skoraj vsakih 6 mesecev znižujejo medsebojne carinske tarife in s tem postaja naša industrija s cenami svojih izdelkov vsako leto manj konkurenčna. Posebno neugodno je za nas tudi to, da omenjene države kupujejo surove tkanine v manj razvitih državah sveta po zelo nizkih cenah in jih same dalje plemenitijo oziroma zahtevajo od nas, da vkalkuliramo pri prodaji plemenitenih tkanin vrednost surovih tkanin po teh nizkih cenah, ki so za 2 do 3 dolarcenta cenejše od naših. Zato težko najdemo kupca, ki bi večje količine tkanin plačal po primernih cenah in moramo dostikrat odstopati od kalkulativnih cen, če hočemo zaključiti posel in z izvozom tkanin pokriti 40 % količine pri oskrbi osnovnih surovin, kot je to zahteva od podjetij.

Reklama za naše izdelke:

V letu 1963 smo sodelovali na Gospodarskem sejmu v Kranju, mednarodnem sejmu v Zagrebu in Beogradu. V Beogradu smo sodelovali v sklopu Poslovnega združenja tekstilne industrije Ljubljana. Razen teh sejmov smo sodelovali še na nekaterih inozemskih sejmih preko uvozno izvoznih podjetij »Jugotekstil Impex«, »Makoteks« in »Centrotekstil«. Naše proizvode smo tudi propagirali preko dnevnega časopisja, redno pa v modni reviji »Maneken« v Ljubljani.

(dalje na 4. strani)

Mesečni zneski samoprispevka

Zaslužek	0.5 %	Znesek
10.000	0.5	50
15.000	0.5	75
20.000	0.5	100
25.000	0.5	125
30.000	0.5	150
35.000	0.5	175
40.000	0.5	200
45.000	0.5	225
50.000	0.5	250
60.000	0.5	300
70.000	0.5	350
80.000	0.5	400
90.000	0.5	450
100.000	0.5	500
nad 100.000	0.5	

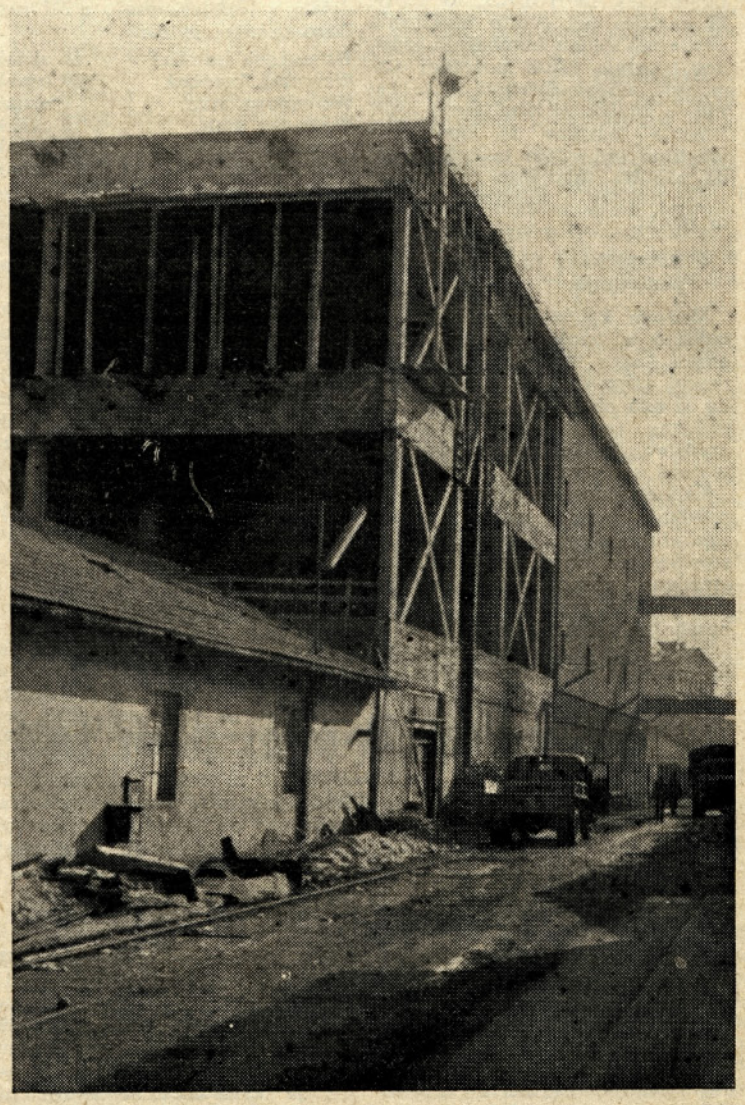

Zgradba za novo predpredilnico

Izvleček iz poslovnega poročila

Finančno poslovanje

1. Osnovna sredstva gospodarskega značaja:

Ta sredstva zajemajo dovršena sredstva v uporabi in nedovršene investicije, to je: osnovna sredstva, ki so v gradnji ali izdelavi.

Podjetje je v letu 1963 vložilo preko 1 milijardo dinarjev v smislu sprejetih smernic CDS o izvajanju investicijske politike, ki je za leto 1963 predvidevala povečanje energetskih virov in postopno avtomatizacijo tkalnic.

Novo investiranje je sicer izboljšalo strukturo osnovnih sredstev podjetja, vendar je kljub vsemu sedanja vrednost še vedno pod polovico nabavne vrednosti osnovnih sredstev.

2. Osnovna sredstva skupne porabe

Investicije v izgradnji:

Iz leta 1962 smo prenesli 143 milijonov nedovršenih investicij. V letu 1963 smo jih vložili preko 200 novih, dovršili pa 22 milijonov. Nedovršenih ostane tako 326 milijonov. V njih je zajetih:

— 48 družinskih stanovanj na Zlatem polju

— samski dom

— montažne hiše in ureditev naselja v Stražišču.

Promet in stanje osnovnih sredstev skupne porabe zgovorno poudarjata težnjo in voljo samoupravnih organov, družbenih organizacij in uprave v podjetju, kar se da izboljšati življenjske pogoje članov kolektiva na področju stanovanjskih potreb, družbene prehrane, rekreacijskih možnosti in strokovne izobrazbe. Vrednost doslej skupno vloženega premoženja v družbeni standard znaša namreč preko ena in pol milijarde dinarjev.

3. Ostvaritev družbenega plana:

Grob pregled podatkov in primerjave nam pokaže, da se izvršitve sučejo okoli 100 %. Pri tem pa nikakor ne gre prezreti dejstva, ki spremlja poslovanje podjetja že nekaj let, to je: NEPRESTANO DVIGANJE POSLOVNIH (MATERIALNIH) STROŠKOV VSLED STALNEGA DVIGANJA CEN REPRODUKCIJSKEMU MATERIALU IN STORITVAM IN NA TA RAČUN NEPRESTANO UPADANJE DOHODKA. Ta pojav, ki nastopa pri čvrsto blokiranih prodajnih cenah bombažnih izdelkov, postaja kljub povečani storilnosti, novovloženemu investiranju in znatnemu izboljšanju asortimenta izdelkov za bombažno tekstilno industrijo tako kritičen, da zahteva takojšnjo in brezpogojno rešitev v kakršnikoli možni obliki.

4. Rentabilnost in ekonomičnost poslovanja:

Medtem ko je rentabilnost navidezno v letošnjem letu ostala enaka kakor lani, se je v bistvu precej popravila, če upoštevamo, da je bila ob koncu lanskega leta izvršena revalorizacija osnovnih sredstev, ki je znatno dvignila vložena sredstva.

Ekonomičnost poslovanja je v upadanju zaradi nenehne dražitve reprodukcijskega materiala in storitev ter povečavanja administrativno gospodarskih bremen, kar vse že presega zmogljivosti bombažne tekstilne industrije, ki je pri čvrsto blokiranih cenah svojih izdelkov v neenakem položaju z drugimi vejami gospodarstva.

5. Dvig storilnosti:

a) na izvršene efektivne ure:

$$\frac{106}{101} = 104{,}9\ \%$$

b) na štev. povpreč. zaposlenih:

$$\frac{106}{100{,}5} = 105{,}5\ \%$$

Tudi v letu 1963 zaznamujemo ugodne rezultate na področju storilnosti, kar je razvidno iz srednje primerjave. Za dobrih 5 % povečana storilnost je predvsem rezultat uvedenega kompleksnega nagrajevanja, nekaterih tehnoloških in organizacijskih izboljšav in novega investiranja.

Najeti krediti

Dolgoročni krediti: investicijski kredit za osnovna sredstva, za obratna sredstva in za sredstva skupne porabe znašajo v l. 1963 preko 3 milijarde dinarjev. Poleg teh dolgoročnih investicijskih posojil je imelo podjetje ob koncu leta 1963 najet še kratkoročni kredit v višini 1 milijarde 550 milijonov dinarjev za občasna obratna sredstva, s katerimi pokriva predvsem po vrednosti prekomerne zaloge nedovršene proizvodnje in gotovih izdelkov ter avanse za surovine in pomožni izdelavni material iz uvoza. Razlike v povečani vrednosti zalog nastajajo zaradi spremembe reprodukcijskega materiala in storitev v obdobju zadnjih nekaj let.

V letu 1963 ostvarjeni prosti skladi podjetja iz čistega dohodka pri stabiliziranih praktično enakih osebnih dohodkih ne zadoščajo več za odplačevanje anuitet na posojila za trajna obratna sredstva in stanovanjsko izgradnjo. To pomeni, da so podražitve reprodukcijskega materiala in povečane dajatve z administrativno gospodarskimi predpisi v zadnjem času tako pritisnile na tekstilno industrijo pri »zmrznjenih« prodajnih cenah in osiromašenju asortimenta na račun domačih slabših tržnih pogojev, da bo treba na račun obveznosti za obratna sredstva koristiti ona sredstva, ki se praviloma in smiselno uporabljajo za ohranitev in obnavljanje osnovnih reprodukcijskih sredstev, to je: **sredstva amortizacije.**

IN SPLOŠNO FINANČNO STANJE

Nova dispariteta dinarja in neprestane podražitve so prinesle znatno povišanje cen osnovnih surovin, reprodukcijskega materiala in storitev ter kot posledico tega seveda tudi močno povečano potrebo po obratnih sredstvih. Če k temu dodamo v zadnjem času še sorazmerno težaven plasman gotovih izdelkov in pojačane zahteve po ohranjevanju in normalnem tehničnem razvoju proizvodnih sredstev zaradi njihove zastarelosti in izrabljenosti, pri čemer je bilo z lastnimi sredstvi predvsem potrebno skrbeti za preprečevanje stagniranja proizvodnje, je povsem razumljivo, da se je podjetje kljub najetemu kreditu za občasna obratna sredstva v povprečni višini ena in pol milijarde dinarjev nahajalo vseskozi — posebno v prvem polletju — v hudi denarni stiski. To stanje se je v tretjem tromesečju nekaj izboljšalo zaradi ugodne vplačane realizacije koncem prvega polletja, seveda pa je bilo to olajšanje zgolj kratkega prehodnega značaja. Povprečna vezava terjatev do kupcev skozi vse leto je znašala 25 dni, kar pomeni, da se je ugodno gibala v rednem okviru postavljenega normativa. Na splošno s klienti nismo imeli — razen konfekcijskih podjetij in nekaj manj pomembnih slučajev — posebnih težav.

Svoje obveznosti do družbene skupnosti in dobaviteljev je podjetje skušalo vedno v redu in pravočasno poravnati, v kolikor so to dopuščale denarne razmere.

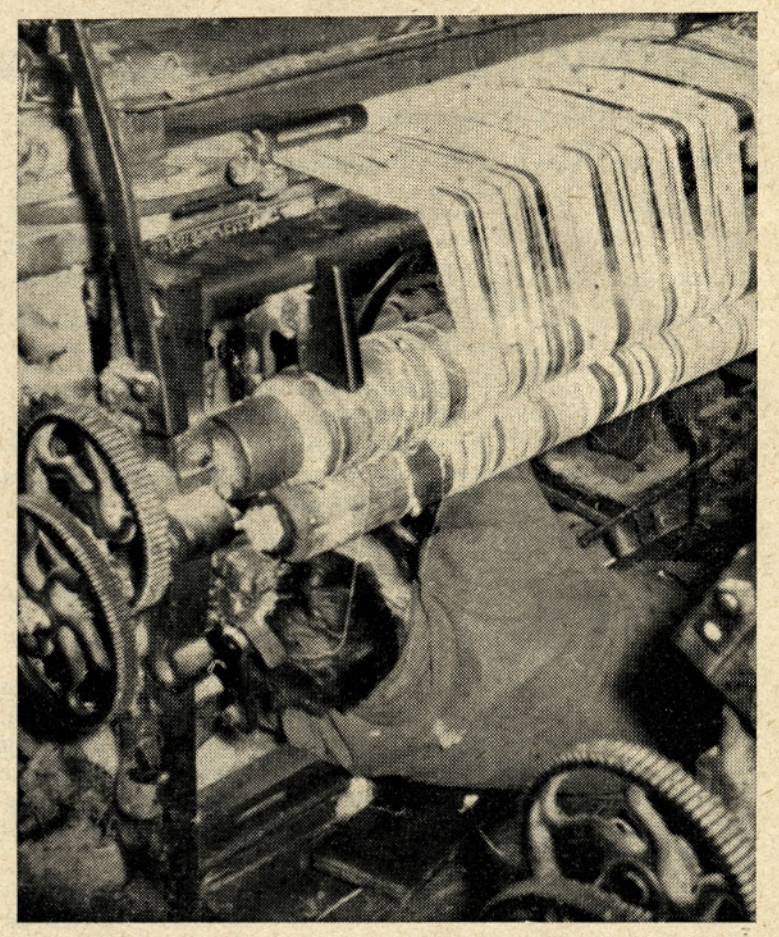

Mojster popravlja navadne statve v tkalnici obrata I

Splošna problematika

Predilniške kapacitete ne zadoščajo in ne pokrivajo v celoti materialni bilans tkalnic. Vsled tega je potrebno, da se preja dokupuje, kar pa je vezano nemalokrat na velike težave tako v asortimentu kot v količini.

Prav posebno se to odraža pri prejah visokih številk, katerih ni mogoče dobiti v dovoljni količini. Vsled tega prehaja do večjih menjav v tkalnicah.

Nabave iz različnih predilnic imajo za posledico, da prihaja do izredno težkih problemov v tkalnici. Tako je npr. tkalnica I predelala v 1963. letu prejo z 201 različno oznako, in to:

Wc osnova bombaž	69 oznak
Wc votek bombaž	59 oznak
Wc osnova stan.	7 oznak
Wc votek stan.	8 oznak
Pc votek bombaž	46 oznak
Pc votek stan.	12 oznak

Takšna situacija jasno zahteva izredno pozornost celotnega kadra v tkalnici, da v čim manjši meri prihaja do mešanja različnih kvalitet bombažne preje.

Kapacitete tkalnic v glavnem zadovoljujejo kapacitetam plemenitilnic, vendar pa smo v l. 1963 morali dokupiti večje količine fineta, kateri je bil namenjen za izvoz, ker ga v lastnih tkalnicah nismo mogli v dovoljni meri izdelati. Ta situacija pa se bo ob rekonstrukciji tkalnic v letu 1964 popravila toliko, da bomo pokrivali celotno proizvodnjo tkanin iz domačih tkalnic.

Predilnice

V predilnicah se je nadaljevala rekonstrukcija oziroma obnova mikalnikov oz. mikalnih oblog. Prav tako pa se je dokončala rekonstrukcija odpihovalnih naprav.

V predilnicah bo nujno izvesti dokončno rekonstrukcijo predpredilnic, kar prav posebno velja za predilnico obrata II, v kolikor bi se naj predeloval višji asortiment česanih prej.

Tkalnice

V tkalnicah se je v letu 1963 prešlo na večjo zamenjavo strojnega parka. Tako je do kraja leta bilo instaliranih v obratu I 100 Picanol statev in 116 Kovo statev v zgornji tkalnici. V obratu II pa sta se avtomatizirali druga in tretja tkalnica, združile pa so se vse revolverske statve.

Izločene mehanične statve pa so se na licu mesta razbijale in prodale kot staro železo Odpadu.

Ugotoviti je potrebno, da bo tako močno predvidena avtomatizacija, katera se bo nadaljevala v letu 1964, nujno zahtevala dokončno ureditev križno previjalnih in votkovih previjalnih strojev, zamenjavo vsaj dveh škrobilnih strojev ter zamenjavo strižnih in merilnih strojev. Prav tako pa še niso rešene klimatske razmere v tkalnicah, posebno v obratu II, kar vpliva na slabše izkoriščanje strojnega parka in kvaliteto tkanin.

V obratu II je bila tekom leta prestavljena čistilnica tkanin, s katero pa se je pridobil smotrnejši razpored strojev, predvsem pa prepotreben manipulativni postor.

Plemenitilnice

V plemenitilnici I je bil montiran širinsko-razpenjalni stroj in skozi vse leto se je urejevala pramenska belilnica, ki vsled konstrukcijskih napak ni dajala predvidene proizvodnje. Z vedno večjo proizvodnjo dodelanih tkanin v obratu I pa se stalno poslabšuje in zmanjšuje manipulativen prostor, tako da je preglednost, manipulacija in tehnološki proces izredno otežkočen.

Stalno primanjkovanje nujnega prostora je vzrok slabšanju kvalitete (mazanje blaga) in slično. Za prihod na boljši asortiment tiskanih tkanin je potrebno nabaviti finish-kalander, parilnik ter predvsem izmenjati do kraja izrabljene pralne stroje, kateri ne zadoščajo po kapacitetah za pokrivanje tiskarske proizvodnje.

Prav tako bo nujno v obratu II nabaviti pralni in smodilni stroj, ki sta danes ozko grlo za proizvodnjo širinske belilnice. Tekom leta je pričel obratovati morforizirni stroj. V izredno neprimernih prostorih pa se nahaja šablonarna. Vendar pa z ozirom na izredno pomanjkanje prostorov v obratu I je rešitev šablonarne izredno problematična. Z ozirom na pogoje in na ugotovitev inšpekcije dela in ugotovljenih skrajno neprimernih pogojih bo nujno, da se najde ustrezna rešitev prestavitve šablonarne v bližino filmske tiskarne.

Kot prioritetno bo v naslednjem letu razmisliti, da se v obratu II uvede sintetika in bo vsled tega nujno pristopiti k realizaciji predvidenega programa, kateri predvideva prestavitev adjustirnice, da bi se lahko v ta prostor namestil termo-fiksirni stroj.

Energetske naprave

V obratu II je tekom leta bil stavljen v pogon nov parni kotel in turbina, tako da je v obratu II para in električna energija zajamčena. Potrebno je še urediti zunanjo povezavo, da se vklopi obrat II v krogotok, predvsem pa dokončno uredi kompenzatorje električne energije in preobremenjene trafo postaje.

Prav tako pa bo treba tekom prihodnjega leta odstraniti pomanjkljivosti, katere so nastale pri montaži parnega kotla.

Izredno težak in pereč problem pa nastopa v energetskih napravah v obratu I. Izrabljenost starega parnega kotla, ki je reduciran od 12 na 8 ton pare/uro, narekuje, da se vsled takšne situacije v najkrajšem možnem roku pristopi k temeljitemu remontu kotla in se ga ponovno spravi v prvotno stanje tako, da bi s tem ukrepom vsaj do neke mere rešili vprašanje pare v obratu I. Nujno pa je, da se prične takoj z izdelavo projekta dodatnega parnega kotla in zamenjavo turbine. Kolikor se k temu problemu ne bo pristopilo z izredno resnostjo, obstoji možnost, da se ta obrat ne bo mogel več normalno razvijati in ne bo možno vključevati novih strojev, kateri so večji potrošniki pare in elektrike od dosedanjih.

Istočasno z reševanjem zgoraj navedenih problemov obrata I je potrebno prav tako rešiti trafo postajo, zunanje priključke in kompenzatorje električne energije.

Vzdrževalni obrati

Problematika vzdrževalnih obratov je iz leta v leto težja. Vedno bolj izrabljeni stroji, ki po večini tečejo v 3 izmenah, zahtevajo skrbno nego in remont. Pomanjkanje kvalitetne delovne sile, katera bi morala biti po številu v vzdrževalnih obratih večja, ako bi hoteli normalno vzdrževati strojne naprave, onemogoča sistematičen, planski in temeljit remont.

Prav tako pa prihaja do izraza vedno slabše stanje zgradb, klimatskih in ogrevalnih naprav. Če bi se hotelo temeljito pristopiti k vsem nalogam, bi številčno stanje v splošnih obratih moralo biti večje ali pa, da se osnujejo delavnice v okviru občine, ki bi bile sposobne sprejemati odrejena dela.

Z ozirom na dograjeno novo belilnico v obratu I in predvidenim povečanjem kalorične centrale bo nujno rešiti električno delavnico, katera je v današnjem okviru nepravilno locirana ter jo bo potrebno prestaviti v sklop obstoječih vzdrževalnih obratov, kar pa bo možno izvršiti komaj po prestavitvi proge.

Interni transport

Problem internega transporta je prav tako iz leta v leto težji. Utesnjenost proizvodnih prostorov posebno v obratu I otežkoča primerne rešitve transporta, prav tako pa neurejena cestišča v podjetju, katera so v izredno slabem stanju, zlasti ob deževnem in snežnem vremenu v celoti ohromijo transportno dejavnost med posameznimi obrati.

Naloge in smernice za leto 1964

V letu 1964 bo moral celotni delovni kolektiv usmeriti svojo pozornost in napore predvsem v naslednje glavne dejavnosti v podjetju:

Ostvaritev planiranega obsega proizvodnje po količini in vrednosti. Izboljšanje že dosežene storilnosti. Izdatno poboljšanje kvalitete in asortimenta izdelkov, pri čemer sta mišljena predvsem tehnična kvaliteta in premik asortimenta v korist rentabilnejšega poslovanja. Razvijanje in osvajanje novih proizvodnih postopkov z glavnim poudarkom na predelavi sintetičnih vlaken in izdelave tkanin iz sintetike.

Utrditev in nadaljnja razširitev dosedanjega obsega izvoza, kar po novem tudi zagotavlja nemoteno izvajanje proizvodnih nalog.

Uveljavitev vseh možnih ukrepov, s katerimi se lahko zagotovi rentabilnejšo proizvodnjo in boljši finančni rezultat poslovanja.

Investiranje gospodarskega značaja z glavnim ciljem dokončati nedovršene investicije iz preteklega leta in izvesti avtomatizacijo tkalnic v polnem predvidenem obsegu.

Investiranje v družbeni standard — v stanovanjsko izgradnjo, družbeno prehrano in rekreacijo, pri katerem mora biti glavna naloga usposobiti za uporabo samski dom v Stražišču.

Predstavljamo vam

Predstavljamo vam

Pod tem naslovom vam bomo dragi bralci, v vsaki številki Tekstilca predstavili nekaj ljudi iz naše tovarne. To pa bo, kajpak, izvedljivo samo z vašo pomočjo. V okolju, v katerem živite, se vedno srečujete z raznimi ljudmi in raznimi dogodki. Zakaj bi ti dogodki ostali last samo posameznika, manjše skupine. Zakaj ne bi o njih kaj več napisali za ostale člane? Dobrodošla nam bo vsaka pobuda, vsaka šala, vsak tipičen posameznik, o katerem bi se dalo kaj več spregovoriti. Za samo izvedbo pa bo poskrbel Jereb Janez, s priimkom TEJČ, ki vas bo v besedi in sliki popeljal med naše delavce, športnike, mladince in druge. Uredništvo

Namizni tenis

Na preteklem prvenstvu Tekstilindusa v namiznem tenisu je 1. mesto osvojil Bajželj Matija, 22-letni ključavničar iz obrata I. Zastavili smo mu nekaj vprašanj, na katera nam je z veseljem odgovoril.

1. STE PRIČAKOVALI DA BOSTE ZASEDLI 1. MESTO?

Po pravici povedano, da sem po odhodu klubskega tovariša Freliha v JLA bil v uspeh prepričan. Zelo pa me je presenetila izredno velika udeležba, kar kaže, da je turnir vsekakor dobra poteza s strani športne komisije.

2. KAJ BI MORALI STORITI, DA BI EKIPE TEKSTILINDUSA DOSEGLE VEČJE USPEHE TUDI V SLOVENSKEM MERILU?

Predvsem bi morali iti na množičnost, ker le tako bi imeli dovolj izbire za sestavo ekipe, ki bi seveda le z intenzivnim treningom imela ustrezne uspehe.

3. KAJ BI S STRANI PODJETJA MORALI STORITI ZA ŠE BOLJŠO RAVEN TEGA ŠPORTA?

Menim, da podjetje tu ne more narediti še kaj posebnega. Dvorano za trening imamo, rekvizite tudi, treba je torej predvsem mladine, ki bi začela resno trenirati.

4. ŽELJE V BODOČE

V bodoče si želim še obilico športnih uspehov in srečo v dvoje.

Marjan Vehovec

Kegljanje

Na novoletnem turnirju v kegljanju smo srečali tudi Cvetko Čadež, ki je zaposlena v adjustirnem oddelku v obratu I. Naši večkratni državni reprezentantki smo postavili tale vprašanja:

KOLIKO ČASA ŽE KEGLJATE IN KATERI JE VAŠ NAJVEČ USPEH?

Kegljam že 10 let; moj največji uspeh je vsekakor uvrstitev v državno reprezentanco in udeležba na svetovnem prvenstvu v Bratislavi. Tam je naša ekipa zasedla I. mesto.

KOLIKO DRŽAV STE ŽE PREPOTOVALI KOT ČLAN JUGOSLOVANSKE DRŽAVNE REPREZENTANCE?

Kot članica reprezentance sem prepotovala Madžarsko, Čehoslovaško, Avstrijo in obe Nemčiji.

KAKO GLEDA PODJETJE NA VAS KOT ŠPORTNICO?

Podjetje mi pri mojih nastopih ne dela težav, vendar pa bi lahko imelo več razumevanja za moje nastope glede plačanih izrednih dopustov.

KAKO BI PO VAŠEM MNENJU TUDI V NAŠEM PODJETJU POŽIVILI KEGLJANJE MED DELAVKAMI?

Vsekakor bi jih nekaj moralo priti samo na en trening in prepričana sem, da bi drugič pripeljale s seboj še svoje tovarišice. Samo začeti je treba!

KAJ MENITE O OSTALIH ŠPORTIH V PODJETJU?

Vsaka športna panoga je po svoje lepa in koristna, vendar naš delavec vse premalo sega po njih. Važno vlogo bi tukaj vsekakor morala odigrati športna komisija, kar pa do sedaj ni storila.

Cvetka Čadež, kegljačica

Šah

Za razgovor o šahu smo poiskali enega izmed najboljših v podjetju, in sicer Podgornik Adolfa.

KOT NAM JE ZNANO, SO NAŠI ŠAHISTI ZNANI TUDI IZVEN KRANJSKE OBČINE, KAJ NAM LAHKO POVESTE O TEM?

Ta ugotovitev popolnoma drži, svoj renome smo si pridobili 1961. leta. Od takrat smo bili večkrat med prvimi v občinskem merilu, sodelovali smo tudi na finalnem sindikalnem prvenstvu v Portorožu (5. mesto) in bili prvaki na lanskoletnem zletu tekstilcev Jugoslavije v Preboldu.

KAKŠNI POGOJI ZA TRENING SO IN NA KAKŠNE TEŽAVE NAJVEČKRAT NALETITE?

Pogoji so po izgradnji športnih prostorov v obratu I zelo dobri. Velik problem pa je še vedno izmensko delo. Zato so nekateri turnirji tudi tako dolgotrajni. Šah v obratu II pa vsled slabe organizacije ne pride do veljave, čeprav je tudi tam dovolj dobrih in perspektivnih šahistov.

KDO PA JE KRIV ZA SLABO ORGANIZACIJO?

V prvi vrsti je tukaj športna komisija in komisija za šport pri TK ZM. Niti eni niti drugi ni uspelo, da bi bilo športno življenje v obratu II po kakovosti in obsegu takšno kot v obratu I.

VAŠE ŽELJE ZA BODOČE?

Želim si, da bi imele ekipe »Tekstilindus« še nadalje take uspehe kot doslej: sebi pa uspeh v privatnem življenju in I. kategorijo v šahu.

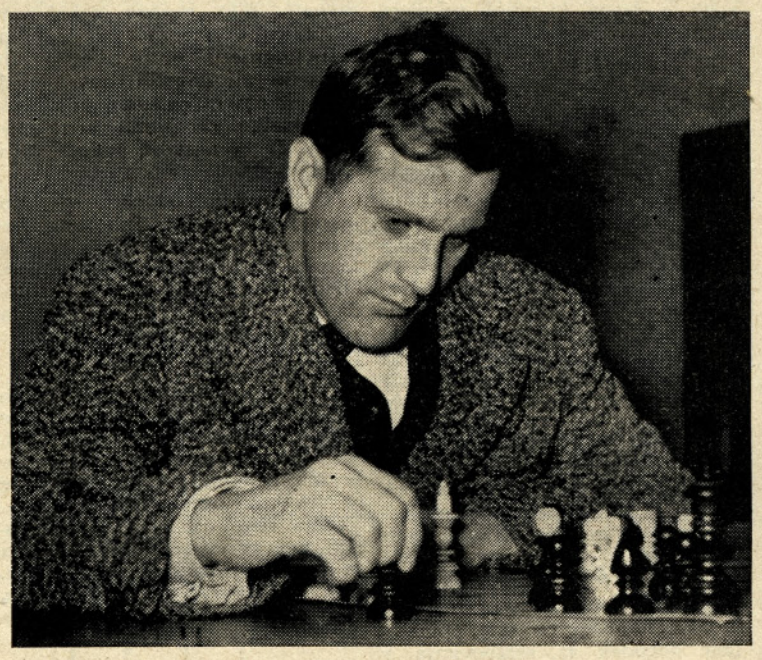

Adolf Podgornik, šahist

Smučanje

»Smučarski šport je v našem podjetju zelo slabo razvit. Manjka nam množičnosti in tečajev«, je povedal v razgovoru tehnični risar Bernik Tine, ki je zaposlen v električni delavnici. Njegovo popularno in vsem znano ime pa je Tinček. Njega smo torej zaprosili, naj nam kaj več pove o smučarjih in smučanju.

Preteklo leto je bilo izvedeno zelo uspelo tekmovanje članov našega kolektiva v smučanju. Kaj pa letos? Žal, smo se tekmovanju vsled nezainteresiranosti nekaterih ljudi pri športni komisiji in nekaterih posameznikih morali odreči. Vendar bi se s hitrim ukrepom še dalo kaj storiti.

STE S SOSEDNJIMI PODJETJI KAJ TEKMOVALI?

Do medsebojnega tekmovanja ni prišlo, čeprav bi se na tem področju dalo marsikaj storiti. Nadvse razveseljujoč pa je predlog, naj bi se vse tovarne v kranjski občini pomerile med seboj. Predlog mladinca — športnika pa bi vsekakor moral seči do TK ZMS, katerega bi s pomočjo merodajnih lahko uresničili.

Naš dobri smučar — Tinček

KAJ PA REKVIZITI, JE ZANJE DOVOLJ POSKRBLJENO?

Sindikalna podružnica nam je konec preteklega leta omogočila nakup smuči po znatno znižanih cenah in še to na obroke. Zato se v imenu vseh najtopleje zahvaljujem.

Zadeva, ki pa pri nas ni v redu, so pa enotni dresi za vse športnike, ne glede na vrsto športa. Korak naprej glede tega je naredila tovarna Planika. Športnik, ki nosi velik napis Planika na prednji strani dresa, pa gotovo pade v oči še tako nezainteresiranemu človeku! Tudi reklama nekaj velja!

NAČRTI ZA BODOČE

Predvsem si želim tekmovanje med kranjskimi tovarnami, dovolj denarja za treninge in avtobus za prevoz na terene s snegom ter hrano. Športni komisiji pa več elastičnosti.

Iz razgovorov je razvidno, da športna dejavnost v podjetju obstoja, vendar povsod brez ustrezne povezanosti. Ugotovitev, da športna komisija ni dovolj prožna, dejansko drži. Različne športne panoge so v rokah nekaterih posameznikov in od teh je potem odvisna športna raven. Žalostna je namreč tudi ugotovitev, da športno življenje v obratu II ni po kakovosti in obsegu enakovredno v obratu I, čeprav je tudi tam dovolj športnikov in povrhu tega še dovolj obetajočih. Zato velja o tem kaj več razmisliti.

Ob branju teh vrstic bo prav gotovo tudi veliko očitkov. Biti pa moramo samokritični, grajati moramo nezdrave pojave in tako pomagati k večji rekreaciji našega delavca, delavke, kar bo vsekakor pozitivno vplivalo na večjo storilnost, na zdravje itd.

V naslednji številki vam bomo predstavili nekaj naših snažilk, ki jih nekateri člani kar zapostavljajo, češ »saj opravljajo tako delo, kakršnega niti ponoči ne bi opravljal.« Vsako delo pa je častno in zato jim takšno mnenje ni v čast in pohvalo TEJČ

Proizvajalci sprašujejo

Proizvajalec iz predilnice sprašuje, kdaj bo uvedena nočna kontrola, ker se dogajajo v tej enoti razne nepravilnosti. Zadevo smo preiskali, vendar nismo mogli ugotoviti, da bi bile njegove trditve resnične. Kolikor pa bi v prihodnje prišlo ponovno do vsega tistega, kar v anonimnem pismu navaja, ga prosimo, če nam da takoj, seveda konkretne podatke. Dotlej pa smo brez moči!

Uredništvo

Delavko iz obrata I zanima, kako bo letos z dopusti na morju; kje bomo letovali, koliko regresa bomo dobili in koliko dni bomo največ lahko v počitniškem domu.

ODGOVOR: Letovali boste lahko v Fiesi in v Novigradu ter v Bohinju in na Krvavcu. Morda bo naši sindikalni podružnici uspelo izvesti tudi določene zamenjave z drugimi domovi širom Jadrana, kar bi bilo verjetno mnogim v veselje in zadovoljstvo. Dolžina letovanja bo verjetno takšna kot lani, le glede regresa vam ne moremo dati nobenega pojasnila, ker je treba počakati na bilanco. Več in bolj natančno pa v prihodnji številki.

Proizvajalka iz predilnice nam piše takole: »Zelo sem se veselila na sobico v samskem domu, vendar sem sedaj prepričana, da ne bo vse tako lepo, kot sem prvotno mislila. To, kar sedaj tam nastaja ni več samski dom, temveč zgradba za razne dejavnosti, saj bo v njej otroško zavetišče, lekarna oziroma njena podružnica in menza. Si lahko predstavljate, kakšen trušč bo povzročal predvsem otroški vrtec? Si lahko zamišljate, kakšno možnost bo imela delavka, ki bo morala na nočno delo, za počitek preko dneva? Kje pa naj reva počije, če ji bodo otroci ves dan kričali na ušesa? Mar boste od take delavke lahko zahtevali visoko storilnost, če bo nenaspana, še bolj utrujena in verjetno tudi živčna?

VPRAŠANJE: Ali tu podjetje ne more zadeve drugače urediti? Vsaj otroško zavetišče bi bilo treba preložiti drugam, stran od samskega doma. Ali so sploh kakšni izgledi, da se bo ta zadeva spremenila z leti, ko bo to otroško zavetišče tako premajhno za otroke v Stražišču?

Kaj nam piše Kristina

V zadnji številki Tekstilca sem brala članek o našem samskem domu. Tudi sama imam vloženo prošnjo za garsonjero, vendar sem sedaj zelo razočarana, ker v garsonjeri ne bomo smele kuhati. Odločila sem se, da ne bom šla v samski dom.

Sicer vem, da bodo stanovanja lepa, vendar prostor, v katerem lahko samo spiš in delaš ni za nas starejše in samostojne ženske, temveč le za mlada dekleta, ki hodijo jest v menzo. Ne gre mi v račun tudi to, da bodo (pravite verjetno!) sobe že opremljene. Mnoge že imamo svojo opremo. Kam naj jo sedaj damo? Jo naj mar vržemo stran ali pa prodamo? V sobici, ki jo imam sedaj pa imam svojo opremo in še kuham lahko.

Tudi glede obiskov se mi predviden način ne zdi primeren in pravičen. Pravite, da obiskov ne bi smela sprejemati v svoji sobi. Kako bo potem na primer sprejela mati, ki ima majhnega otroka, kako bo sprejela njegovega očeta? Mar bo oče res smel samo v klubski prostor, kjer se sploh ne bo niti mogel niti smel sprostiti.

(dalje na 7. strani)

ŽENA in SVET

Bluze in krila za razne prilike

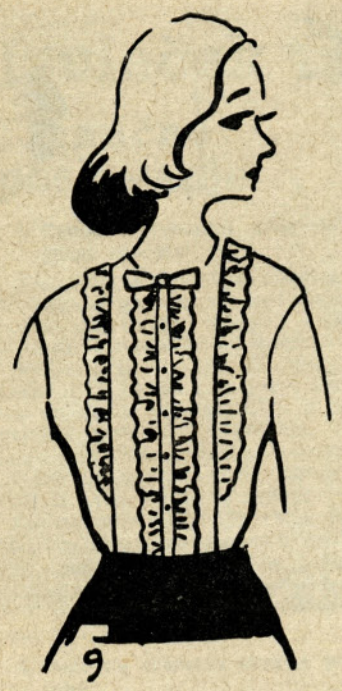

Bluza in krilo je zelo priljubljena kombinacija. Oblečemo jo lahko za vsako priliko, kot n. pr. za: šolo, službo, doma, za izlete, v gledališče itd.

Krila na skicah od 1 — 4 so krojena športno. Blago mora biti kompaktno. Primerna so za pomladanske dni.

1. Krilo je iz enobarvnega blaga, krojeno rahlo zvončasto, spredaj ima globoko gubo. Obroba na žepih in vpeljan pas so iz karo ali progastega desena; lahko pa tudi enobarvna.

2. Krilo je zvončasto z gubo spredaj za okras, ki krilo zelo poživi, ima našit žametast trak ali kaj primernega v isti ali drugi, ne preveč kontrastni barvi.

3. Enakobarvno krilo je krojeno rahlo zvončasto, lahko pa je tudi ravno, kot okras ima lahko pompane kot prikazuje skica.

4. Krilo je iz twida, krojeno je ravno z enim žepom in našito gubo. V žep in gubo je vpeljan temen drugobarven trak.

5. Bluzo naredimo iz karo ali pepita desena. Ima podaljšan ovratnik v konice, ki se pripenjajo z gumbi. Uporabimo blago, ki ga izdelujemo v našem podjetju.

6. Proge so še vedno zelo priljubljene in primerne za vse starosti in razne prilike. Bluzica je iz drobno črtastega blaga in enostavnega kroja. Pentlja deluje kot prijeten okras.

7. Bluza je narejena iz enobarvnega popelina. Spredaj jo krasijo drobni našiti narobki. Rokavi so dolgi, ovratnik je koničast. Naredimo jo prav tako lahko iz blaga, ki ga izdelujemo v našem podjetju.

8. Za svečanejše priložnosti si naredimo bluzo, kot kažejo skice 8, 9 in 10. Krojene so iz finejšega blaga, ki se ne mečka, to so razni umetni materiali ali kot n. pr. nylon, perlon itd. Barva naj bo ali bela ali pa kakšna druga nežna in svetla. Vzamemo lahko tudi drobno pikčasto blago. Takšna bluza prijetno poživi našo garderobo.

Mak

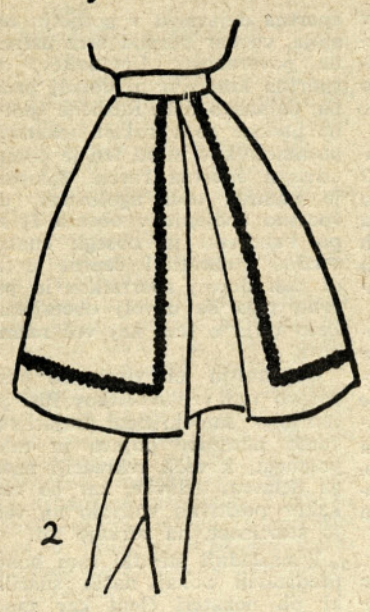

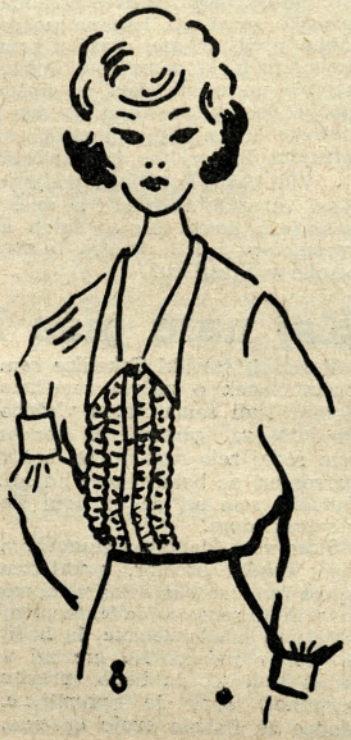

TOKRAT SMO DOBILI SAMO DVA PRISPEVKA NA RAZPISANO NAGRADNO TEMO: Pomemben dogodek iz mojega življenja v podjetju

Iz mojega albuma

Nekoč je vojak na fronti zgubil nogo. Pobrali so ga in v bolnišnici je ostal zelo zelo dolgo. Dali so mu leseno nogo, s katero nekaj časa sploh ni mogel hoditi. Čez dolgo časa je poskusil in šlo je. Šlo je vedno bolje, dokler ni šlo že čisto dobro. Ljudje, ki ga srečujejo, sploh ne vedo, da hodi z leseno nogo; tako lepo hodi. On sam pa dobro ve, da je noga le lesena, ki nikoli ne more veljati za pravo, zdravo nogo.

Ko razmišljam o svojem trinajstletnem službovanju, se mi zdi, da odpiram stran za stranjo svoj album spominov. Na vsaki strani najdem zanimivosti, na vsaki strani so lepe in pomembne slike. Nekatere so močneje, druge slabše pripete za moj spomin. Čeravno vmes ni spomina na sprejetje v ODS ali CDS, in čeravno ni mogoče najti dneva, ko sem prevzela kako odgovorno službeno dolžnost ali politično funkcijo, se pomembnih dni ne manjka v mojem albumu. Vesela sem tistih strani, kjer izžarevajo lepi delovni uspehi vzporedno s humanimi, toplimi odnosi s sodelavci. Seveda pa človek ne žanje le uspehov in vsi ljudje niso prijateljski. Smo pač zelo različni. Zato so v mojem albumu tudi taki spomini. Pripeti so samo za en vogal, vendar se ne odtrgajo.

Da bi izpolnila svoj namen, moram napisati en sam pomemben dogodek iz službovanja v podjetju. Če hočem, da bo pomemben, moram govoriti o delu, kajti delo imam za najpomembnejše, kar v tovarni sploh počenjamo. Z delom označujemo svoj »jaz«, z delom beležimo vse uspehe.

Bilo je prav na začetku mojega službovanja. Trinajst let je že staro, toda vredno tudi današnjega sonca. Verjemite!

Po uspešno končani šoli sem nastopila službo. Zdelo se mi je, da je to zelo svečan korak naprej v mojem življenju. V šoli so zahtevali od nas mnogo truda in dela, zato sem se zavedala, da tudi v službi ne bo drugače. Bila sem pripravljena na to, da bom delala. Vendar si zaradi tega nisem delala preveč skrbi. Absolvent sem tekstilne šole (tkalskega odseka); sem pomislila in prav gotovo bom dobila nekake napotke s strani odgovornih v podjetju, po njih se bom že znala ravnati. Bilo je vse nekako v redu. Ko so me začasno dali na razpoloženje v bivši planski oddelek in mi dovolili, da si med prostim časom ogledam posamezne oddelke kar sama, sem spoznala, da bom svoje bodoče delo našla sama.

V planskem oddelku ni bilo mnogo dela zame. Bila sem neplanirana nova delovna sila. Zato sem lahko zahajala v tkalnico. Mislila sem, in prav sem mislila, da bi v tkalnici lahko združila svoje teoretično znanje s praktičnim.

Toda moje zahajanje v tkalnico ni rodilo uspeha. Nekega dne sem se srečala med brnečimi tkalskimi stroji z osebo, ki mi je zabranila zahajati v tkalnico. Bil je to človek, ki sem ga jemala resno. Vedela sem, da ga moram ubogati, čeprav mi to v tem primeru ni bilo čisto všeč. Kakor danes, sem tudi takrat vedela, da nima prav, vendar sem bila brez obrambe. Brez besed sem odšla iz tkalnice v hodnik. Zdel se mi je zdaj neskončno dolg. Stekla sem po njem in v ušesih so mi zvenele med udarci čolničkov izgovorjene krute besede. Dolgo se jih nisem znebila.

Postala sem boječa. Iz pisarne nisem upala iti nikamor več. Potožiti nisem upala nikomur. Nekaj časa se nisem mogla zbrati za nobeno delo. Kasneje sem delala skoraj prisiljeno. Težko sem se sprijaznila z dejstvom, da bom vedno ostala samo v pisarni. Nikoli nisem pomišljala izključno na pisarniško delo, zdaj pa mi je postalo to edino možno. Tem težavam v službi so se pridružile še privatne skrbi pa sem zato kar hitro otopela. V službo sem hodila bolj zaradi nujnosti po vsakdanjem kruhu, kot pa z željo za napredkom.

Zdaj, ko po tolikih letih odpiram stran za stranjo svoj album spominov, ko so že daleč za mano tisti medli dnevi, se mi zdi, da sem na to pozabila, ker vidim le bolj lepe stvari. Po mnogih bojih in težavah sem postala podobna ostalim ljudem, toda, ta dogodek je našel v notranjosti mojega »jaza« svoje stalno mesto. **Vse, kar je bilo velikega, veličastnega o službi v moji mladi glavi, vse mi je postalo tedaj izgubljeno. Moje sanje so se posušile, le malo tega sem lahko kasneje spet našla.**

V. Z.

Kako se počutiš sedaj, stari prijatelj?

Povabili so me na poslovilni večer. Obljubil sem, da pridem. Želel sem predvsem videti, kakšne občutke bom odkril na človeku, ki se bo ta večer poslovil od svojih sodelavcev in prijateljev, da bi na večer svojega življenja preživel še nekaj mirnih in prijetnih uric v krogu svoje družine ali pa med nežnimi spomini svojih mladih let, ko je poln življenjske sile in veselja, zdrav in zadovoljen hitel po cesti svojega življenja.

Posedli smo, si nalili kozarce, prigriznili in že je stekel pogovor o njegovih prvih trenutkih v podjetju pred več kot tridesetimi leti.

(dalje na 7. strani)

V pokoj sta odšla: Tilka Černivec in Valentin Cimprič

Kranj, dne 19. 2. 1964

Delavci EE tkalnica I se poslavljamo od dveh naših upokojencev, ki sta odšla v mesecu fefebruarju v pokoj, in sicer:

Tilka Černivec je bila zaposlena od leta 1929 dalje v našem obratu. Med prvimi se je zaposlila še v bivši Jugobruni in je do leta 1962 delala kot tkalka. Kot ena najboljših tkalk je bila večkratna udarnica, normo pa je povprečno dosegala do 125 %. S tem nam je veliko doprinesla k izvršitvi planskih nalog. Od leta 1962 dalje je delala kot vezalka in jo bomo kot dobro delavko pogrešali. Kljub velikim težavam je delala z voljo. Vseh 35 let zaposlitve v našem obratu se je vozila z vlakom. Do rekonstrukcije se je v zgornji tkalnici počutila kot bi bila doma. Seveda so lansko leto vse, ki se vozijo z vlakom, premestili zaradi rekonstrukcije, in tako se je morala tudi Tilka posloviti. To ji je bilo hudo, ker je bila prva od začetka obratovanja v tem oddelku. Je pa to z razumevanjem prenašala ter se do upokojitve prilagodila kot je bilo potrebno za obrat.

Tilka je sedaj odšla od nas. Kot skrbni gospodinji ji želimo, da bi uživala v lastnem domu mnogo zdravih in srečnih let, kar je tudi njena edina želja.

Mojster Valentin Cimprič je bil zaposlen 30 let v našem obratu. Od leta 1948 je opravljal delo kot skrbni tkalski mojster, pa se mu bo po dolgoletnem delu prav prilegel počitek. Svoj prosti čas bo sedaj imel za čitanje, kar ga najbolj veseli.

Želimo mu, da bi v krogu svoje družine užival še mnogo zdravih let. Spominjali se ga bomo radi, posebno delavci njegovega oddelka. Pripominjamo, da sta bila oba naša upokojenca priljubljena med sodelavci in v zelo dobrih odnosih. Oba sta med redkimi, ki nista imela nobenih bolezenskih in ostalih izostankov in z njima nismo imeli v tem pogledu nobenih težav.

Delavci in vodstvo EE tkalnice I se zahvaljujemo obema upokojencema za vso njuno požrtvovalno delo in jima še enkrat želimo, da bi zdrava in dolgo časa uživala svoj zasluženi pokoj.

Člani EE tkalnica I

Kako se počutiš . . ?

(dalje s 7. strani)

Moral je govoriti o sebi. Za trenutek se je zresnil, njegove oči so se zastrmele tja v davno pretekle dni in prav rahel smehljaj na njegovem obrazu je nemo pričal, da so bili tudi v trdem in težkem življenju tega moža veseli in prijetni trenutki, čeprav morda redki kot biseri.

V tistih nekaj trenutkih, ko smo čakali na njegove besede, sem imel občutek, da bliskovito hitijo mimo njegovih oči dogodki iz njegovega življenja, dogodki, na katere je morda že pozabil, pa se jih je moral ponovno spomniti, ker smo tako zahtevali navzoči, češ: »Pripoveduj nam o svoji mladosti, o svojih prvih trenutkih v podjetju!«

Njegov pogled je postal nenadoma trd in odsoten, bežen smehljaj je zamenjala resnost, globoke brazde pa so postale še globlje in večje.

Potem je začel pripovedovati. Sedaj je bil zopet miren in tak, kot smo ga bili vajeni že nekaj let. Pripovedoval je živahno, preprosto, pa vendar duhovito in življenjsko. Kmalu je povzročil smeh in veselo razpoloženje med sosedi. Nazdravljali so mu, ga hvalili, se mu čudili in živeli zgolj za sedanjost.

Jaz pa se nisem mogel smejati. Gledal sem, kar naprej gledal ta razorani obraz, osivele lase, na trenutke tako srep pa zopet žalosten pogled njegovih oči. Danes si morda še vsaj deloma srečen, sem pomislil, jutri pa boš v življenju čisto sam, brez vsakdanjega dela v podjetju, ki te je razvedrilo, brez prijateljev boš taval okoli ali pa posedal v svoji sobi. Takrat bodo postali zate dnevi še daljši in otožnejši. Kaj boš takrat delal, dragi stari prijatelj? Ali se sploh kdo vpraša, kako boš v miru, zadovoljstvu in vesel preživel svoj zasluženi pokoj? Mar niso vse to zgolj fraze, ki jih sicer uporabljamo, ki pa le malokdaj držijo. Pa še mislimo, koliko smo naredili, če se od tebe poslovimo, če ti kupimo skromno darilo, če ti zapojemo hvalnice.

Strah me je, če pomislim, da bom tudi sam nekoč na tvojem mestu. Že danes sovražim vse tiste, ki bodo tudi meni kupili darilo, ki bodo tudi meni peli hvalo in čast, peli pet minut za trideset težkih, delovnih in požrtvovanja polnih let, za zgubljeno mladostjo, morda tudi za izgubljeno zdravje in srečo. Toda, jaz imam svojo družino in moji vnučki mi bodo takrat v veselje in razvedrilo, moja žena v tolažbo in skrbela bo zame. Ti, ki si čisto sam, pa nimaš nikogar, ki bi zate skrbel, ki bi ti bil v tolažbo, v veselje in razvedrilo.

Le kaj počneš sedaj, stari prijatelj? Rad bi ti pomagal, pa ti ne morem; kdo le bi mogel? Takšna je tvoja usoda, takšna bo usoda še mnogih, ki bodo prišli za teboj, bila je mnogih, ki so bili pred teboj.

Nekoč, morda bo to ostala le želja, uresničena v pravljici, pa bo človek le spoznal, da ti dela krivico, ko se te na hitro znebi potem, ko si dolga leta vlagal in porabljal svoje življenjske moči za dobrobit človeštva, za svoje brate in potomce in za svoj narod. Toda, ta nekoč je še tako daleč, tako zelo daleč, ti pa si na koncu poti svojega življenja, ti moj dragi, stari in zapuščeni prijatelj.

Pet

SESTAVKE IN OSTALE PRISPEVKE ZA NASLEDNJO ŠTEVILKO PA MORATE POSLATI ŽE DO 16. MARCA!

PONOVNO VAS PROSIMO, DA ODDASTE KRIŽANKE BREZ OVOJNIC. RAZEN SEVEDA TISTI, KI JIH POŠLJETE PO POŠTI.

Še mnogo lepih let ti želimo, Manca

Bil je lep sončen dan, zadnji v januarja 1964. leta. Sonce je prijetno grelo. Na tovarniškem dvorišču so stale luže od staljenega snega.

Veliko zim, veliko dni je bilo tako lepih. Tako premišljuje Manca ŠULIGOJ, ko zadnji dan hodi po dvorišču obrata II in se poslavlja od svojih sodelavcev, s katerimi je bila toliko let skupaj. Njeno delo v podjetju je končano in Manca se je poslovila.

Manca je delala v podjetju polnih 27 let. Vsa leta je delala v čistilnici blaga kot pregledovalka. Bila je pridna delavka, da malo takih. Ni se ustrašila dela. Če je bilo potrebno, je delala tudi 10, 12 ali pa celo po 16 ur na dan. Nikdar ni oporekala, nikoli se ni odgovarjala. Spoštovala je predpostavljene. Čeprav so od nje zahtevali precejšnjo odgovornost, je bila kljub temu vedno dobre volje. Do zadnjega dne je bila ena najbolj disciplineranih delavk v oddelku.

Manca se je težko poslovila od svojih sodelavcev. Še zadnji teden je rekla, da se počuti med nami v tovarni kot doma. Kako je bila Manca priljubljena pri vseh sodelavcih je težko povedati z besedami. Zato smo ji priredili prisrčen poslovilni večer in ji izročili darilo. Imela ga bo v spomin na lepe dni, ki jih je preživljala med sodelavci.

Tudi sindikalna podružnica obrata II se ji je oddolžila s spominskim darilom, katerega je Manca sprejela s solzami v očeh. V zahvalo je Manca zaželela kolektivu »TEKSTILINDUS« še mnogo delovnih uspehov.

Draga Manca! Ob odhodu v zasluženi pokoj Ti želimo še mnogo, mnogo zdravih, veselih in srečnih dni.

Tvoji sodelavci!

8. marec - praznik žena

(dalje s 1. strani)

nosti žensk z gospodinjskim delom in še vedno dokaj pomanjkljivo organizirano otroško varstvo. Žena, ki je zaposlena in mora poleg tega opraviti še vse gospodinjsko delo ne more biti tako produktivna kot bi bila, če bi se lahko znebila vsaj najtežjih gospodinjskih del kot so kuhanje, pranje in šivanje. To ji vzame tudi ves čas, ki bi ga lahko posvetila svojemu strokovnemu izpopolnjevanju in družbenemu udejstvovanju. Saj po končanem delu komaj čaka, da pride domov in se vrže na gospodinjsko delo. Mati, katere otroci niso na varnem medtem ko ona dela, se ne more polno posvetiti delu in trpi njena produktivnost. Mnogo žena prav zaradi teh problemov prekine za daljši čas ali pa sploh pusti zaposlitev.

Žensko delo v proizvodnji in v družbenem življenju ter polno doseganje delovnega učinka pa ni le stvar žena ali socialno politična zahteva, ampak ekonomska nujnost celotne naše družbe. Namreč, več ljudi če dela in več ko ji ljudje naredijo, hitreje naraščajo materialne dobrine družbe, s tem pa se tudi hitreje razvijajo družbeno ekonomski in humani odnosi v družbi. Napori za ekonomsko in socialno izenačenje žena so torej napori za napredek vse naše družbe in jim moramo posvečati prav takšno pozornost kot vsem drugim naporom, ki nas vodijo v socializem. Ti napori morajo biti stalni, osmi marec pa je prav primeren dan, da te probleme poudarimo in tako spodbudimo vas, drage žene in vse ostale družbene faktorje za njihovo čimuspešnejše reševanje.

Žene niso nikoli zahtevale zase nekih privilegijev, vso pravico pa imajo in v interesu naše celotne družbe je, da ustvarimo take pogoje, da se bodo ob upoštevanju njihovih specifičnih nalog mogle enakopravno in polno uveljaviti na vseh področjih gospodarskega in družbenega življenja v podjetju, v komuni in v širši družbeni skupnosti.

V znamenju ekonomske enakopravnosti žena torej, ne v znamenju politične in pravne enakopravnosti, ki smo jo že dosegli, praznujemo letošnji 8. marec — dan žena.

Nagradna zlogovnica - izžrebani so bili!

ba — be — ci — e — is — ja — je — jek — ka — kar — kač — kel — ko — ko — ko — la — lej — let — li — lo — mo — mi — na — na — ni — njak — pa — pe — pis — pra — pre — pro — pro — ra — ra — re — ri — ri — ro — ro — sto — stor — ti —ti — tor — tost — tri — tro — va — vi — vo — ze.

3 6

1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			

Iz zgornjih zlogov sestavi 15 besed naslednjega pomena:

1. volumen, 2. derivat nafte, ki se uporablja za razsvetljavo, (tudi naslov romana ameriškega pisatelja Uptona Sinclairja), 3. močan človek, silak, 4. naprava za projiciranje, 5. parni stroj za vleko vagonov, 6. evropsko gorovje, ki v loku zapira Panonsko nižino in katerega parobki segajo tudi v Jugoslavijo, 7. knjiga, v kateri so zbrana pravila za pravilno uporabo jezika, 8. francoski satirični pisatelj iz 16. stoletja, avtor znamenitega dela »Gargantua in Pantagruel«, 9. transportno sredstvo na treh kolesih, trokolo, 10. naziv za obalo, kjer je razvit tujski promet, 11. prijeten, lahkoten pogovor; kramljanje kot vrsta literarnega dela, 12. daljše časovno obdobje, 13. ime dveh zveznih ameriških držav ob Atlantski obali (Severna in Južna), 14. železniški delavec, zaposlen pri prestavljanju vagonov, 15. surovost, grobost.

Tretje in šeste črke, brane po vrsti navzdol, dajo misel francoskega moralista Josepha Jouberta o vzgoji.

Rešitve pošljite najkasneje do 20. marca

KUPON 3

Izžrebani so bili:

1. nagrada — 1500 dinarjev — Boštjan Razinger
2. nagrada — 1200 dinarjev — Meta Kozjek
3. nagrada — 1000 dinarjev — Slavka Kristan
4. nagrada — 900 dinarjev — Slavka Erman
5. nagrada — 750 dinarjev — Matilda Kogej
6. nagrada — 600 dinarjev — Kristina Mauser

Izžrebane obveščamo, da boste nagrade dobili izplačane šele 15. aprila.

Tokrat smo dobili kar 171 rešitev. Napačni sta bili samo dve, vse ostale pa pravilne.

PRAVILNA REŠITEV:

Vodoravno: Zločinka, gov, menza, NIKO, Stane, capa, vaza, Njegoš, vest, ko, čaka, lipa, kapa, Bali, osti, Capri, ri, slovnica.

POPRAVKI:

V letošnji prvi številki je bila narejena velika napaka, in sicer v naslovnem sestavku: NAŠI DOSEŽKI V LETU 1963 IN PREDLOG PLANA ZAPOSLENIH ZA LETO 1964.

NAPAKA: V tretjem odstavku v 11 vrsti stoji beseda »NERESNOSTI«, pravilno pa bi moralo biti »NERENTABILNOSTI«. Prosimo bralce in predvsem prizadete, da nam napako oprostijo.

V sestavku: NAŠE TKANINE IZ SINTETIČNIH VLAKEN je tudi nastala napaka, in to v tretjem odstavku v tretji vrsti, kjer bi morala biti namesto »POLYSTERSKIH« beseda »POLYESTERSKIH«.

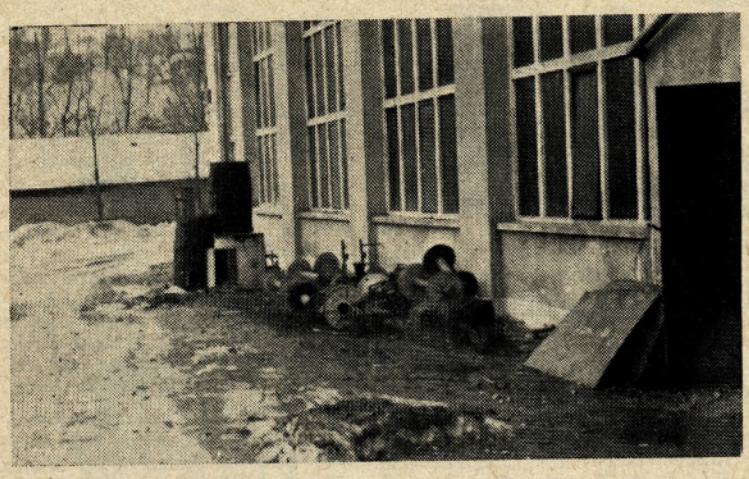

Tudi pred kotlarno II ni okolica kaj prida boljša kot v obratu I

Če greste proti predilnici mimo plemenitilnice, lahko vidite velike količine raznega materiala, ki leži kar ob cesti in čaka, da bo zarjavel ali pa strohnel

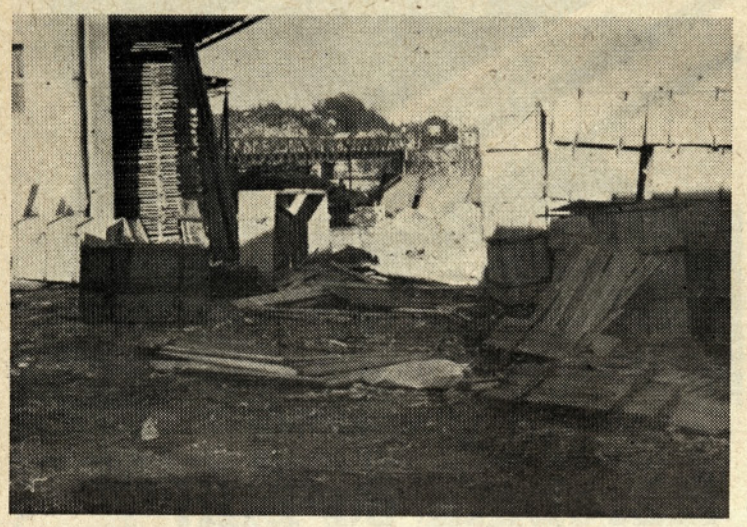

Verjetno mi boste pritrdili, da je celo za naše podjetje tolikšna nesnaga nekaj nenavadnega

Nič bolje seveda ne izgleda severna stran plemenitilnice

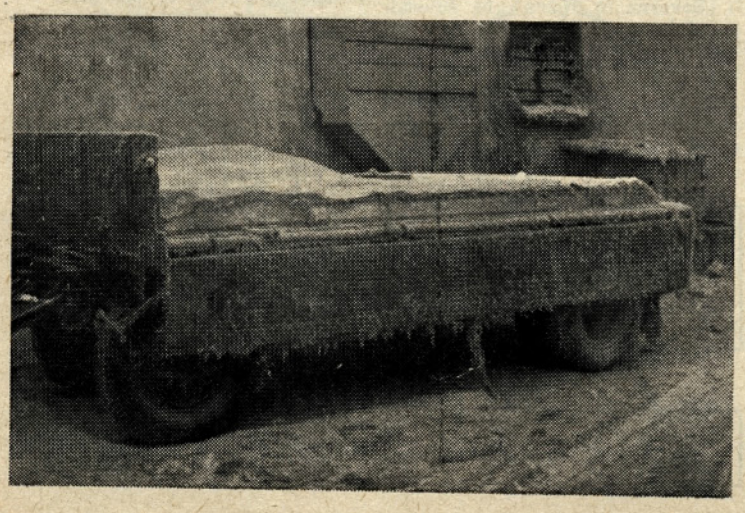

Tokrat sem pa moral biti tiho kar precej časa, mar ne? Veste, urednik je moral žrtvovati eno številko lista zaradi OSNUTKA STATUTA, ki bi moral iziti že 17. februarja, kar pa zopet ni bilo mogoče, ker ni bil po planu pripravljen za tisk. Sedaj ga končno imate. Svetujem vam, da ga lepo shranite, ker ga po sprejetju Centralnega delavskega sveta ne bomo še enkrat dali tiskati, temveč bomo tiskali samo spremembe in dopolnitve, kolikor jih boste predlagali. Nikar ga torej ne uporabite za tiste namene kot uporabljate Tekstilca, ker vam bo STATUT dostikrat potreben.

Sedaj pa nad grehe. V podjetju imamo očitno zelo nesramne ljudi med katere spada ženska, ki je nekega dne prišla v blagajno iskat denar (bolniško) za določeno osebo, vendar ji prejetega denarja potem ni izročila. Tako bo morala sedaj ukradeno vsoto prepričanju, da ima pred seboj plačati prizadeta, ki ga je dala v pošteno ženo. Verjetno se omenjena tatica sedaj veseli in smeji, vendar naj ji bo v tolažbo, da se vsak greh izvica, pa se bo tudi njen. Prepričan sem, da se takrat ne bo smejala, ko bo frčala, frčala.

Na severnem koncu v obratu I so nekdanje smetišče razvlekli kar čez ves prostor pred garažami. Vse polno nesnage, bombaža, desk in odpadnega materiala leži tam okoli, preko vsega pa so razmetani deloma celi deloma razbiti zaboji, med katerimi se kaj počasi premikajo sence. Da je tako res, vam dokazuje tudi slika, ki jo je posnel kar urednik sam. Če še nimamo v podjetju podgan, jih bomo zanesljivo kaj kmalu imeli.

Mimogrede bi nekoliko ozmerjal tudi krivce iz obrata I. Slučajno sem bil v obratu II pred skladiščem, ko je šofer Joža pripeljal prejo iz obrata I. Preja je bila v dokaj velikih zabojih, ki pravzaprav ne zaslužijo ime zaboj, ampak polomljena kišta. Torej, na vseh koncih so ti zaboji zijali kar za celo dlan, pokrovi so bili pritrjeni samo z drobnim plehom, in še to tako, da je skozi odprtino z lahkoto uhajala preja. Nič čudnega zato ni, če se je pri razkladanju zaboj odprl in je preja zletela po umazanih tleh. Nekdo je pripomnil, da je urednik zasačil krivce na licu mesta, vendar bi mu jaz kar odgovoril, da razkladalci prav gotovo niso krivci, ker niso imeli nobene možnosti, da bi dotični zaboj cel spravili v skladišče. Krivci so v obratu I, kjer jim je kot kaže vseeno, kaj bo s prejo pozneje. Treba jim bo malo stopiti na prste, da se kaj podobnega ne bo več zgodilo. To gotovo ni težko, ker jim ni treba drugega kot da prejo dajo v cele in močne zaboje ne pa v razbitine. Ali pa je treba nabaviti večje slončke, ki bodo sposobni razkladati tovornjak, ki ima zaboje naložene v dve nadstropji.

Morda bi, seveda samo mimogrede, omenil naš znameniti kotel v obratu II, ki je doslej že večkrat odpovedal, čeprav je nov in salamensko tudi drag. Morda bi nam pa kak član kolektiva le obrazložil, zakaj se tolikokrat pokvari, če bo to tako tudi v prihodnje itd., ker so v dokajšnji meri odvisni od njegovih muh tudi osebni dohodki tamkaj zaposlenih. Tole zadevščino bi sicer morali napisati pod VPRAŠANJA, KI ZAHTEVAJO ODGOVORE, vendar vse kaže, da dobi urednik odgovor hitreje, če zadevico načnem jaz v svojem referatu.

Kar zabolelo me je pri srcu, ko sem v DELAVSKI ENOTNOSTI bral toliko zanimivega in konkretnega o našem TEKSTILINDUSU. Veste, zabolelo me je pa zato, ker sem se spomnil na našega urednika. Če bi na primer on v našem listu napisal, da kapacitete naše nove belilnice niso polno izkoriščene, bi prav gotovo nastal cel vihar. Pa je tam notri napisanih še več takšnih zadevic, ki sem jih celo jaz prvič slišal.

Izgleda, da ne velja za vse isti pravilnik o poslovni tajni. Naš urednik namreč sploh več ne ve, kaj še sme pisati, ker je skoraj vsak podatek že poslovna tajna ali pa je tak, da lahko v konkurenčnem smislu škoduje našemu podjetju. Še sreča, da sme imenovati člane kolektiva z imenom. Prepričan sem, da bo tudi tu kmalu moral uvesti drugačne oznake, kot so: tovariš —X, tovariš —Y itd., pač zaradi bojazni, da ne bi kaka tuja organizacija prisilno odvedla kakega strokovnjaka, ki jih imamo že kar precej v podjetju na raznih področjih.

Urednik mi je tudi potožil, da mu nekateri pošiljate kar cele litanije. Pravi, da vas sicer razume, da potrebujete denar, vendar pa mora tudi on gledati, da niso v glasilu same flance, ampak sem in tja tudi kak dober sestavek. V prihodnje mu torej nikar ne zamerite, če vam bo vaš prispevek nekoliko spremenil in predvsem skrajšal, ker drugače pač ne gre. Imejte torej nekoliko razumevanja tudi za njegove težave, kot ga ima on za vaše.

Veste, revež ima že tako dovolj problemov, saj mu tiskarski škrat pogosto kakšno krepko zagode. V zadnji številki ste morda opazili, da je bila v uvodnem sestavku izredno groba napaka, kjer je bila namesto besedice »nerentabilnosti« uporabljena besedica »neresnosti.« Zaradi te zamenjave, ki je resnično huda, jih je seveda slišal, čeprav sam ni bil nič kriv. Če bo torej v prihodnje še kak spodrsljaj, potem z njim nikar takoj ne tecite k direktorju, ampak se lepo pogovorite z urednikom, ki bo zadevo že nekako popravil. Mislite na to, da tudi vi lahko kdaj kje kiksnete, pa tudi niste takoj v listu, čeprav bi vas urednik kaj lahko tja notri stlačil.

Kadar grem tja gor do garaž v obratu I, se mi vedno v srce zasmili naš nekoč tako lepi in upoštevani osebni avto znamke Chevrolet, ki sedaj zapuščen rjavi in razpada. Čeprav so mu pred leti zamenjali motor z novim, ki je požrl kar precej »devic«, smo ga kljub vsemu dali v staro šaro. Na žalost ga tudi prodati ne moremo, ker ga od podjetij nobeno noče, privatniku ga pa ne smemo dati, čeprav je kar precej interesentov. Prepričan sem, da bi sedaj še dobili zanj poldrug milijon dinarjev, sčasoma pa bo le še za odpadno železo. Kdor zna, pač zna, pravi pregovor. Vprašanje pa je, koliko je vredno takšno znanje.

Enkrat sem že omenil, da imamo — posebno v obratu I — na vseh koncih in krajih razmetan material, raznih oblik, kakovosti in velikosti. Tako ležijo razmetani deli na severnem koncu plemenitilnice, pri vhodu v ekspedit tkalnice, ob kotlarni, vzdolž celste ob plemenitilnici, potem pred novo predilnico, pred garažami, pred skladiščem gotovega blaga, v skoraj vseh prostorih plemenitilnice itd. Mar res ni mogoče vso to navlako lepo zložiti na enem mestu v podjetju in jo, če je kaj vredna, tudi pokriti? Mar je res potrebno, da prvič nudi nemogoč izgled, priča o zanikrnosti in malomarnosti, ovira promet in hkrati še propada na dežju in snegu? Tokrat samo toliko, prihodnjič pa se bom razpisal bolj natančno in konkretno, kolikor bo potrebno. Upam, da bom sposoben ovreči celo kolono objektivnih razlogov in vzrokov, ki jih bodo prizadeti sestavili v opravičilo, ker že kar vnaprej povem, da zame ne obstojajo.

Pred dnevi mi je dejal naš urednik, da bo šel med profesionalce. Ker sem ga verjetno gledal precej začudeno, mi je zadevo obrazložil takole: »Opravljam toliko različnih del, da postajam vsestranski strokovnjak, kot so bili nekoč filozofi in učenjaki. Tako zbiram gradivo za naš list, slikam, razvijam, tipkam, popravljam, iščem in se prepiram, se otepam in skrivam, včasih za las uidem trčenju, študiram pravilnik o poslovni tajni podjetja, ki ga ni, berem tuje liste, svetujem tistim, ki so tolažbe potrebni, hujskam, kritiziram, pišem nagrobne govore, pišem reklamne reportaže, slikam za tuje liste, pišem osmrtnice in zahvale, pišem referate za slavnostne seje, pišem poslovilne govore, urejam spominske albume, kuham kofe za redke goste, požiram sline, kadar ne smem na seminar urednika, potim krvavi pot, če moram na sodnijo, sem majhen kot šešerl, če kakšno neumno bleknem, zrasem v slona, če me vplivna oseba pohvali, poznam več tisoč nepravilnosti pa o njih ne smem pisati, čeprav mi bo zato nekega dne razneslo glavo, in še mnogo takega je, kar se trenutno ne »spomnim.« Joj, dragi moji, pa še dvomite, da je naš urednik revež. Če bi jaz moral vse to in vse tako, bi me že zdavnaj morali poiskati v Ljubljani na Studencu. Pa mi je urednik zaupal tudi zdravilo, ki ga bo začel uporabljati, da se mu ne bo zmešalo, in sicer pavi: »Veš, na srečo imam samo eno uho zato, da gré zmerjanje notri, drugo pa zato, da gre zopet ven. Če je kje kaj narobe, bo kriv tiskarski škrat, če bo v prihodnje treba napisati reportažo bom bolan, če bo treba nagrobni govor, bom rekel, da ne vem podatkov, če bo šlo za slavnostni govor, ga bom pa napisal samo za visoke pare. Tako bom prišel končno na zeleno vejico, ki je ne bom več zapustil.« Ni slabo kaj?

L. Č.

Po sliki lahko ugotovite, da stoji tale prikolica na tem mestu že kar lep čas. Ni važno, kaj si o tem mislijo člani kolektiva. Važno je le, da stoji tam, da lovi prah, da zavira mimohod in da postaja čedalje bolj kosmata

Proizvajalci sprašujejo

(dalje s 5. strani)

Vprašujem se, zakaj smo prav samske žene tako zapostavljene. Prepričana sem namreč, da ima podjetje od nas večje koristi kot od poročenih, saj morajo poročene često ostajati doma zaradi bolezni otrok, dalje ne delajo v treh izmenah itd., medtem ko pri nas podjetje vseh teh težav nima. Zakaj je potem poročenim možno dobiti družinsko stanovanje z vsemi ugodnostmi, samske žene pa čakamo leta in leta na tisto garsonjero, ki pa nam zopet ne more biti v zadovoljstvo, ker nam ne nudi niti najosnovnejših zahtev, kot so: možnost kuhanja večerje in po lastni želji in potrebi opremljeno stanovanje. V skupnih kuhinjah je morda zadeva možna za mlade, za nas starejše pa prav gotovo ne.

Pri vsem tem pa sem v podjetju že 15 let in vseskozi delam na tri izmene. Vem sicer, da ima stanovanjska komisija težko nalogo, vendar tudi vem, da je rešila prošnjo že mnogim takim, ki so jih vložili pozneje kot jaz.

Zdi se mi, da bi nekateri v podjetju morali biti do nas bolj obzirni da bi morali imeti tudi malo sočutja ter razumevanja. Vsak si želi svoj dom, posebno pa tisti, ki nanj čaka že dolgo vrsto let.

Kristina Z.